

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ
=== ΡΕΠΟΡΤΑΖ ===
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ



ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΩ ΣΕΙΡΑΝ: (ΑΡΙΣΤΕΡΑ) Ο περίφημος αμερικανός πρωταθλητής του άλματος Τζων Σπάκερ νικήτης εις την 'Ολυμπιάδα του Λος Άντζελες επεπόνησε ένα πρωτότυπον τρόπον προπονήσεως, προκειμένου να λάβη μέρος εις τους παναμερικανικούς κλασσικούς αγώνας. ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΝ φαίνεται υπερηλθών... οκτώ χαριτωμέναις αμερικανίδαις που εδεχθησαν να του χρησιμεύσουν ως εμπόδια! ΔΕΞΙΑ: Ένα νέον ακουστικόν μηχανήμα ετέθη εν χρήσει εις τόν γαλλικόν στρατόν. Οι ευαίσθητοι δέται του προδίδουν τήν επιδρομήν έχθρικών αεροπλάνων εις μεγάλην ακρίβειαν. ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΩ ΣΕΙΡΑΝ (ΑΡΙΣΤΕΡΑ): ΕΙΣ ΤΗΝ 'Ιαπωνίαν διεξά-

γεται από τας συντηρητικὰς οργανώσεις μία φοδερὰ έκστρατεία κατά της εκλύσεως τών ήθών. Η φωτογραφία αποτελεί ένα σπαρταριστό ντοκουμέντο τών δύο τάσεων που εύρισκονται εις διαμάχην. Οι γκέισες με τὰ πατροπαράδοτα κοστούμια των, κάμουν παράξενη ασφαλώς φιγούρα κοντά στις μοντέρνας 'Ιαπωνίδες με τὰ μαγιώ. ΔΕΞΙΑ: Ένάντιον του Ντούτσε παρουσιάσθησαν τήν παρελθούσαν εβδομάδα και άλλοι άθροισμοι φύλαρχοι διά να του δηλώσουν ύποταγήν. ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ: Μερκοί «ράς» προσερχόμενοι εις τὸ πρωθυπουργικόν μέγαρον τής Ρώμης.

ΤΟ ΕΡΓΟΝ



ΑΘΗΝΑΙ
3
ΑΠΡΙΛΙΟΥ
1937

Ήμισθ. φύλ. 28
Τιμή δραχ. 2.

Π
Ε64



ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΤΑ ΠΑΡΑΛΟΙΑ

ΓΑΤΑ-ΚΛΩΣΣΑ

Μία γάτα, όπως αγγέλλουν οι έφημε-
ριδες του Λονδίνου, ανήκουσα εις κά-
ποιον χωρικόν άνδρα, τζόν, τάντελ,
από την κομπόλην. Έστην, έκτελει
χρήν κλώσας μίτρας διά δεκατρία
πουλκία, τών οποίων ή κάτω μίτρα
έφθασε μετά την εκκόλαψιν των.

Η γάτα έκτελει με θάνατον σπο-
γνήν και ακρίβειαν τα υπηρικά καθήκον-
τα προς τα θετα πτερωτά τέκνα της.
Την ημέραν όταν κρύνουν και τις γύ-
κτες όταν κοιμούνται, τ' άφηνει να τρυ-
φώνουν κάτω από το σώμα της διά να
ζεσταίνονται. Έκτός τούτου, καθ' όλην
την διάρκεια της ημέρας, τους παρα-
στέκεται ιατρικός, έμποδίζει τις άλλες
κόττες να τα πλησιάζουν και να τα
κοιμούνται, τα αφήνει να τρώνε όλο το
δικό της φαγητό και ακόμη να σκαρ-
φαλώνουν επάνω εις το σώμα της και
να τοιμολογούν τ' αυτή της και τα
μουστάκια της.

Χήνα με χρυσόν εις τα
σπλάγχνα της

Η λαϊκή έκφρασις περί της κόττας
πού κάνει χρυσά αυγά, εύρηκε εν τι-
νι μέτρην την πραγματοποίησιν της εις
την περίπτ. αν μιάς χήνας εις τα περι-
χωρή της πόλεως Κουένσελ της Βρε-
τανικής Κολομβίας. Η χήνα αυτή ά-
νε, μαζί με πολλές άλλας, εις κά-
ποιαν κυρίαν Μπαίκερ, έχουσαν αγρό-
κτημα εις την περιοχήν Νόρδ Στάρ
Φάνες, ή οποία μίαν ημέραν την έφα-
γε διά να την μαγειρεύει.

Καθώς έπλενε όμως κ' εκαθάριζε
τα έντός της, εύρηκε μέσα εις αυτά
πολλά κομμάτια χρυσού ακατεργάστου,
καθένα από τα οποία είχε με-γάλο λε-
πτοκαρπού περίπου.

Όπως έτο έπλενε, ή άνακάλυψις
αυτή γέννησε μίαν χρυσοθηρικήν κί-
νησιν, διότι εόρηναιεν ότι εις τα μέρη
όπου έδοσκε ή χήνα υπέρβαρον ρυσο-
φόρα κομμάτια, ή δέ κυρία Μπαίκερ
έπευσε να ήν ή υπόβλη εις τας
αρμοδίας Αρχάς γήσεις περί δικαιώ-
ματος έρεύνης εις έπτά γήπεδα. Την
επαύριον, όλοι οι περίοικοι έπευσαν
ποτείς με πατώ γε να υποβάλλουν αιτή-
σεις δι' όλην την γύρω περιοχήν.

Φωλιά στην τσέπη του
πανταλονιού

Αί Γερμανικά έφημεριδες άφηγαίν-
ται ένα πρωτοφανές περιστατικόν που
συνέβη εις κάποιον εργατικόν, εις το
Άντενάου της Ρηνανίας.

Μίαν ημέραν, ο άνθρωπος αυτός έ-
τυχε να εύρεθι εις ένα έξοχικόν δρό-
μον, κατά την διάρκειαν μιας φοδερής
νεροποντής, και μολοντί έφορουσε το
αδιόδοχόν του, το πανταλόνι του έγι-
νε μουσκεία. Όταν εύρισκε εις το
σπίτι του, εδωλε το πανταλόνι του και
το έκρεμασε εις την σφαίαν, όπου
και το άφηκε επί εδωδμήρας, άφρα-
ς και τα παράθυρα ανοικτά.

Όταν εκρεμάσθη το πανταλόνι και ά-
νέθηκε να το πλύν, τότε είδε ότι
εις την μίαν τσέπη του είχε πταίσει
την φωλιά του ένα ζεύγος σπουργιτιών.
Χωρίς να τους έννοχληση καθόλου ή
ζωοφιλής Γερμανός άφικε πάλιν το
πανταλόνι του εις την διάθεσιν των που-
λιών και έφυγε.

Την νύκτα είμεθα ύψηλότεροι

Ένας Αμερικανός καθηγητής της ά-
νατομίας, ανιέκαλυνεν ότι οι άνθρωποι
δεν έχουν το αυτό άνάστημα όλόκλη-
ρον την ημέραν. Την πρωίαν είμεθα ύ-
ψηλότεροι. Τό έσπέρας βραχύτεροι. Η
διαφορά είναι έλαχίστη, πάντως όμως ύ-
πάρχει. Η σπονδυλική μας στήλη άποτε-
λείται, ως γνωστόν, έκ σπονδύλων συν-
δεομένων διά χόνδρων, χάρις εις τους
όποιους ή προστήθ των σπονδύλων έ-
κφυγεται. Την ημέραν, λόγω της όρ-
θας στάσεως, το βάρος του σώματος έ-
ξασκει πίεσιν επί των μεταξυ των σπον-
δύλων χόνδρων, οίτινες γίνονται λεπτό-
τεροι. Τό σώμα μας έπομένως βραχύνε-
ται όλίγον. Άλλά την νύκτα οι χόνδροι
άναγκαστίν την έλαστικότητα των και έ-
πομένως το σώμα μας κερδίζει και πάλιν
όλίγον ύψος.

Οί θησαυροί της γής

ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ ΠΟΥ ΛΕΙΖΟΥΝ ΕΝΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡ.Ο ΣΤΕΡΛΙΝΕΣ!

Πώς φρουρούνται τα άδαμαντορυχεία της Νοτίου Άφρικής
πού πειοίχουν άμυθίτους θησαυρούς

Πώς... τρώνγονται τα πετράδια...

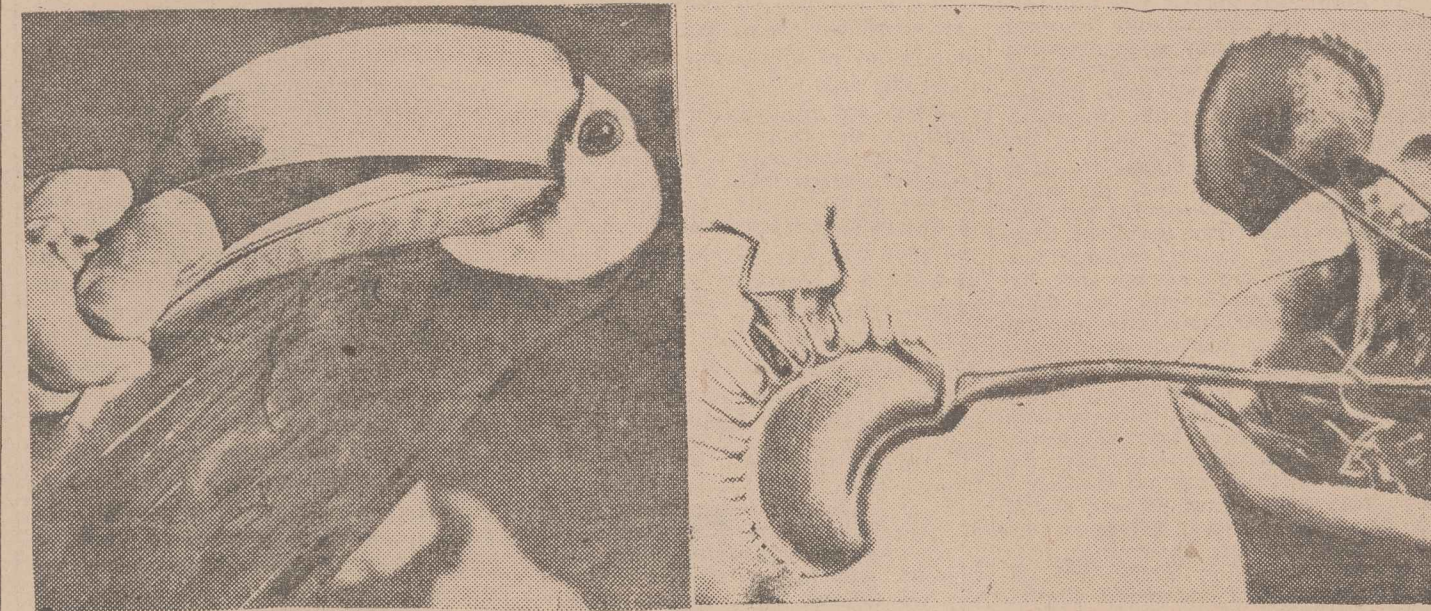
Πολύτιμοι λίθοι, άξιας ενός έκατο-
μμυρίου στερλινών, κλέπτονται κάθε
χρόνον εις τα άδαμαντορυχεία της Νο-
τίου Άφρικής, παρ' όλα τα τεχνικά τέ-
λεια συστήματα της ασφαλείας που έ-
φαρμόζουν οι ένδιαφερόμενοι. Είς αυ-
τήν την όμολογίαν προβαίνει και εις
την εφετηνών έπταίαν της έκθεσιν ή
«Ντέ Μπύρς Κόμπανυ», ή εταιρεία με
τα τεράστια κεφάλαια, που έκμεταλ-
λεύεται οχεδόν μονοπωλιακάς τας άνα-
νεύς άδαμαντορυχείους έκτάσεις της Νο-
τίου Άφρικής. Η εταιρεία ντέ Μπύρς,
μία των μεγαλύτερων εταιρειών του
Κόροου, είναι ή κυριώτερος προμηθευ-
τής άδαμάντων της παγκοσμίου αγοράς.
Κάθε πολύτιμος λίθος που εύρίσκεται
εις τα τεράστια πεδία της περιοχής του
Άκρυπριου, περνά από τα χέρια της
εταιρείας Ντέ Μπύρς.

Και γιά να περιορίζη τας κλοπές, γιά
να είναι θεσδοί ότι περιορίζει εις το έ-
λάχιστον τών άριθμών των υπερχείρι-
σμένων άδαμάντων της, ή παντοκυρος
εταιρεία διατρεί όλόκληρον άστυνομί-
κόν Σύμα, ή συντήρησις του οποίου της
στοιχείς έπταίως υπέρ τας 100 χιλιά-
δες στερλινών. Τα καθαρά κέρδη της
εταιρείας άνέχονται έτησίως εις δώδε-
κα έκκατομμύρια στερλινών. Τί είναι λοι-
πόν μυστήριον εις το ποσόν αυτό ένα
κονδυλίον έκαστο χιλιάδων; Έν-
τούτοις, παρ' όλην τήν υπερίσταν των
φρουρητών, τους έπίλους πληρώσει, διά
να έπινοούν νέας μεθόδους ασφαλεί-
ας, ή εταιρεία όμολογεί έτι κατ' έτος
της κλέβουν από τα άδαμαντορυχεία
πεδία που έκμεταλλεύεται, διαμάντια ά-
ξιας ενός έκκατομμυρίου λιρών Άγγλιας!

Έν τω συνόλω εις τα άδαμαντορυ-
χεία που έκμεταλλεύεται ή εταιρεία
έργάζονται τριάντα χιλιάδες άνδρες
εργατών καταμετρημένων εις ομάδας, έ-
κάστη των οποίων ένδιατάται εις ίδια
στρατόπεδα. Τα στρατόπεδα αυτά, τα
λεγόμενα «κόμπανυφς», είναι άπομε-
μονημένα από τών άλλων κόρομον με
σύρματα, διά των οποίων διοικετούται
ηλεκτρικόν ρεύμα. Ουσιαστικάς είναι
στρατόπεδα χ' αλυσίδας. Κάθε δε στρα-
τόπεδον εύρίσκεται εις την περιοχήν,
όπου εργάζεται ή ομάδα μαύρων εργα-
τών.

Είς το στρατόπεδον υπάρχουν όλων
των ειδών τα καταστήματα-κουρείς,
μπαρ, καφενεία, θέατρα, ταβέρνες κλπ.
Κάθε εργάτης που προσλαμβάνεται, έ-
ιτε από την φυλήν των Κάφρων ή των
Ζουλού, είτε της λευκής φυλής, άνα-
λαμβάνει έγγραφως την υποχρέωσιν να
μη έξέλθι, κατά τους πρώτους έξι μη-
νας, του στρατοπέδου του και ούτε να

Όταν ή φύσις θέλη να πρωτοτυπήσιν...



Δύο περιεργότατα προϊόντα της φύσεως. Αριστερά: Ένας «πέκινος» της Γιάας, πουλί με μικροσκοπικόν
σώμα και τεράστιον ράμφος. Δεξιά: Τό φυτόν «σέρμπο» ένα από τα περιεργότερα σαρκοφάγα. Καθώς φαίνεται
εις την φωτογραφίαν, τό άνθος του συνέλαβε μέσα εις την άγκυρωτή παγίδα του ένα άτυχή βράτραχον. Ως γνω-
στόν τό φυτόν αυτό τρέφεται με μικρά ζώα και έντομα.

ΕΚΑΤΑΠΙΕ ΕΝΑ...

Ζηλώσας δόξαν μάγου, ένας Σέρβος
χωρικός από τα περίχωρα του Βελιγρα-
δίου, όνόματι θεόδωρος Ρόσκυ, έκτα-
πια ένα σιδερένιον προρούτι, μήκους 20
έκατοστών, έχον τέσσαρα δόντια.

Ο άθλος αυτός ένέγνετο πέρουσι και
παράδόξως επί ένα έτος ο τολμηρός
Σέρβος δεν ήθόνατο την παραμικράν
ένόχλησιν εις τό στομάχι του.

Τελευταίως όμως άρχισε να έχη ένό-
χλησις, εισόλθεν εις τό δημοτικόν νο-
σοκομείον του Βελιγραδίου, όπου του
ένιγε έγκρίσεις και το πηρούτι έξή-
χθη αίσίως από τό στομάχι του Ρόσκυ.

Έπεσε στο ποτάμι
κοιμωμένος

Κάποιος άνδρωπος του λαού είχε την
άτυχή έμπνευσιν να κοιμηθι, ένα από-
γευμα, εις ένα σημείον της όχθης του
ποταμού Μοζρά της Γιουγκοσλαβίας.
Ένώ έκοιμήτο, συνέβη να γυρίσι από
τό άλλο πλευρόν, έκινήθη ακόμη πε-
πέρα και καθώς εύρίσκετο εις άπόστα-
σι μισού μέτρου από τό νερό, έπεσε
στό ποτάμι και έπνιγν.

Ο Δεκάλογος των αιώνοβίων

Ο Δόκτωρ Σμιθ, διευθυντής του γρα-
φείου της Υγιεινής των Ήνωμένων Πα-
σιτειών, δημοσιεύει τόν έξης δεκάλο-
γον, τών οποίων όφελιστο να ακολου-
θούσι οι θέλοντες να ζήσουν έκαστο έ-
τι 10.

Μη τρώγετε οχεδόν καθόλου κρέας!
Μη πίνετε γάλα πολύ!
Μη πίνετε έκαστον τών δύο κυρίων
γευμάτων, άναπαυεσθε επί έν τέταρτον
της ώρας!

Μη κοιμάσθε δέκα ώρας την ημέραν!
Μη κοιμάσθε με άνοικτά παράθυρα, ό-
ταν ο καιρός το έπιτρέπει!

Μη πίνετε οίνον/νευματώδη και έρε-
τιστικά ποτά.

Μη άποφύγετε την όκνηριάν, διότι ή
όκνηρία είναι το πρώτον βήμα προς τόν
τάφον!

Εστέ ήθικος!

Και ίδιως μην θυμάνετε ποτέ.

Ο δεκάλογος των δόκτορος Σμιθ εί-
ναι προστός εις όλους και έπομένως
εις την βελτίαν παντός ανθρώπου είναι
να ζήσιν... έκαστο χρόνο!

Εργάται κατορθώνουν να υπεξαιρούν
τους άδάμαντες.

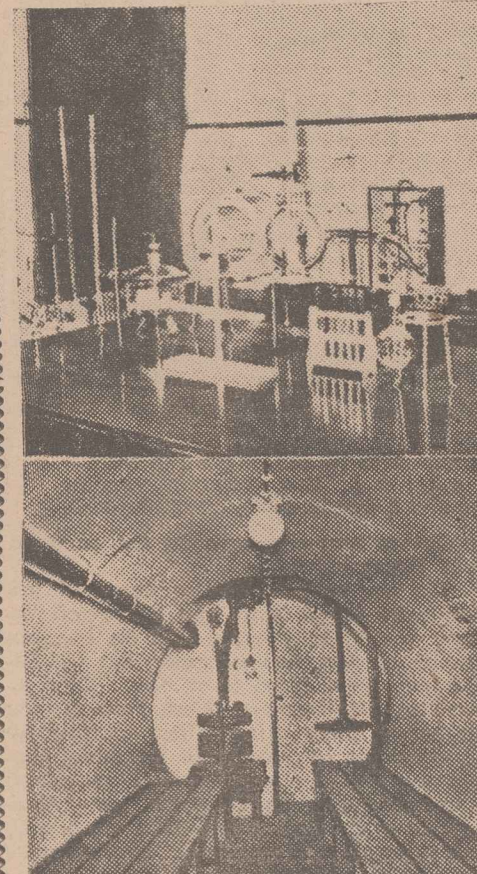
Τό κατορθώμα των μαύρων είναι το-
σοούτο μάλλον έκπληκτικώτερον, όσον
χαρίν μεγαλύτερας ασφαλείας ή έται-
ρεία Ντέ Μπύρς κατήρθεσε και έπέβα-
λε, ώστε μόνον ύψιστοι πράκτορες,
διορισμένοι κατόπιν όρκωμοσίας, να
ήμφορουν να διαπραγματεύονται άδα-
μάντας εις τήν αγοράν.

Τί κάνουν λοιπόν τους άδάμαντες
πού κλέπτον οι μαύροι εργάται; Τό
πιθανώτερον είναι ότι τους πωλούν,
γιά ένα κομμάτι ψωμί, εις τους κλέπ-
τες ποδόχους του Κίμπερλ και της πόλε-
ως Άκρυπριου.

ΑΝΤΙΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ ΚΑΤΑΦΥΓΙΑ

Αί τεράστια γερμανικά προπαρασκευαί διά την προστασίαν του άμάχου πληθυσμού

Έναερίοι επιθέσεις και δηλητηριώδη
άέρια άποτελούν τους δύο έφιάλτας των
πληθυσμών των μεγάλων ίδιων πόλεων,
επί τη προβλέψει προσεχούς μελλοντι-
κού πολέμου. Πράγματι οι δύο αυτοί κίν-
δυνοι είναι φοβεροί, όπως απέδειξεν ο
αίθιοπικός πόλεμος, όπου ο υπερίτης και
τα φλογόβλα έκαναν θραύσι στον άνορ-
γάνωτον, από άπόψεως συγχρονισμένων
άμυντικών μέσων, αίθιοπικόν στρατόν
και τα τελευταία γυμνάσια των Ιταλών
εις την Λιβύην. Έκεί ο Ιταλικός στρα-
τός έκπαισε σε έλάσιτο χρονικό διάστη-
μα ένα όλόκληρο χωριό, τό όποιο τα αε-
ροπλάνα κατέστρεφαν με βόμβες και
φλογόβλα, έξ όλόκληρου, σε ένα τέ-
ταρτο της ώρας. Φυσικά, δεν υπήρξε έ-
κει καμία άμυνα, άλλα και κανένα θύ-



Άνα : Τό εργαστήριον διά τών ά-
μοφοβερικών έλεγχόν το καταφυγί-
ου και της άναενοώσεως του άέρος.
Κάτω : Μία στοά του άντιαεροπο-
ρικού καταφυγίου.

μα, αφού τό φυτικό εκείνο χωριό έκ-
παισε μόνο και μόνο γιά να καταστραφί.

Άλλά δεν άποδεικνύεται διά τούτο ή
λίγντερο ή καταστρεπτική ένέργεια των
έκ το άέρος επιθέσεων. Έάν εις αυ-
τήν προσέσθωμεν την ένέργειαν των
δηλητηριωδών αερίων, έκοιμε πλήρη
την εικόνα της ήφικας, πού θα σκορπί-
ση, μαζί με την άπάνθρωπη καταστρο-
φή, ένας πόλεμος του μέλλοντος, βά-
σις του οποίου θα είναι ή χημεία, με ό-
λες της της τελειοποιήσεις.

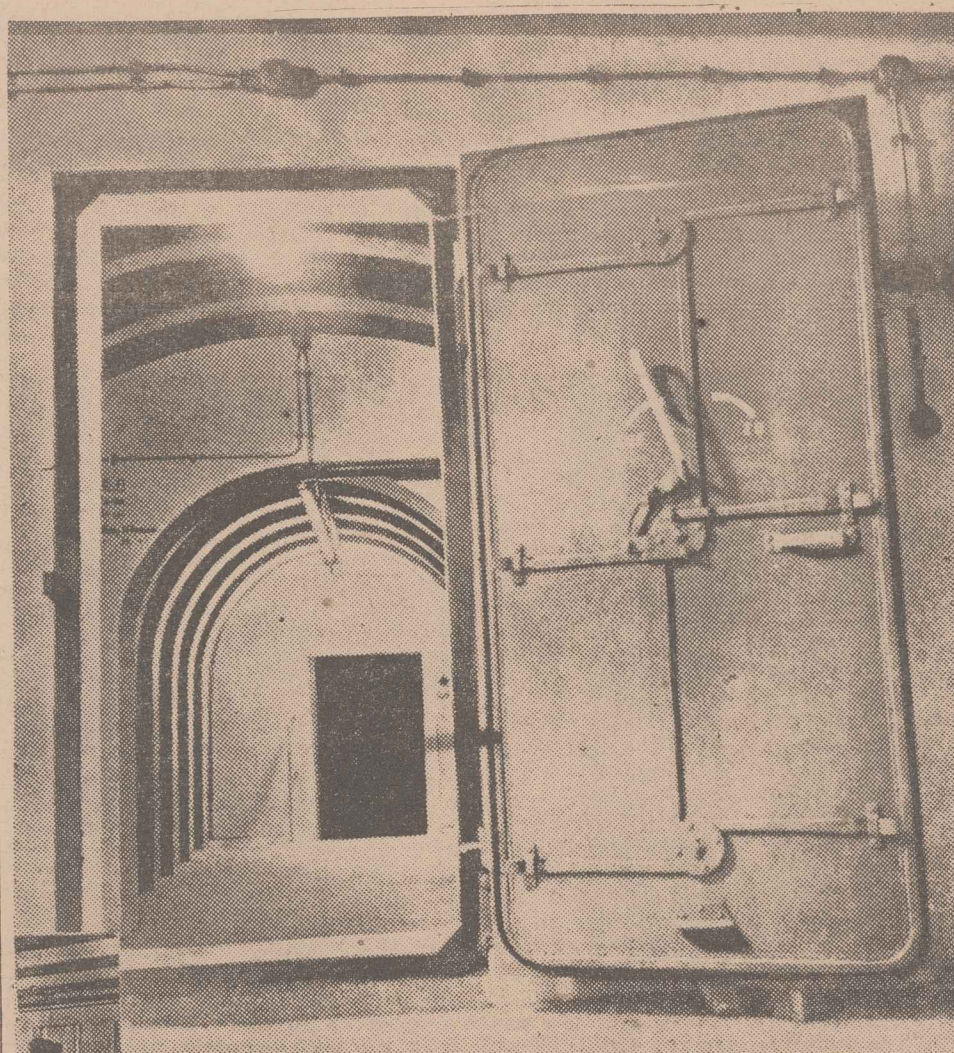
Έναντίον των μέσων αυτών υπάρχουν
αι άντισφωφιστόγονοι προσηυπίδες και τα
ύπογεια καταφύγια. Οι πρώτες μās είναι
γνωστές από πολλές περιγραφές και ά-
πό περισσότερες εικόνες σε έφημερι-
δες και περιοδικά, όπως και στον κινη-
ματογράφο. Τα δεύτερα είναι μάλλον ά-
γνωστα. Σε πολλές χώρες, όπως και ο
έμας ή σχετική εργασία δεν έχει ακό-
μη συστηματοποιηθι, ενώ άλλοι ή ά-
ντιαεροπορικά άμυνα και ή άμυνα κατά
των δηλητηριωδών αερίων είναι άληθι-
νά εις την ήμερησίαν διάταξιν. Τούτο
σημαίνει ίδιως διά τις μεγάλες δυνά-
μεις, που φοβούνται περισσότερο με-
γάλες αεροπορικές επιθέσεις, εις περι-
πτώσεις πολέμου, κατά των μεγα-
λών πρ.

ουσούν των, που είναι ταυτο-
χρονώς υπηναικά κέντρα, άλλα και ή
ο εγκέφαλος της πολεμικής

καρδιά

Τό πρόσωπό της έπαρκατογράφου... Ένα
μικρό κύμα αίματος ανέθηκε στά μά-
γουλά της κ' έξωγράφισε τά έκλεκτό-
τερα περσικά ρόδα.

δράσεως. Τό Λονδίνον π. χ. περιβάλλε-
ται από πραγματικό φράγμα άντιαεροπο-
ρικών πυροβολαρχιών και έγκαταστάσε-
ων, ενώ, εις περίπτωσιν κινδύνου, θα
προστατεύεται επίσης από ένα τεράστιο
δικτυο-κιγκλιδωμά, πού θα κρέμεται από
ώρισιμένον ύψος και θα θάνηι μέχρις ή-
ρισμένου βάθους, ούτως ώστε να μην
είναι δυνατόν εις κανένα αεροσκάφος
να προχωρήσι εις τό έσωτερικόν του
κιγκλιδωμάτος αυτού, δηλαδή υπεράνω
του Λονδίνου, γιά να ρίξη βόμβες! Άλ-
λά, έκτός των υπεράνω του εδάφους,
εις τόν άέρα, προστατευτικών αυτών μέ-
τρων, των τελειοτάτων άντιαεροπορικών
πληθεδών και των τελειοτάτων επίσης
άκουστικών μηχανημάτων, πού άγγέλ-
λουν την εμφάνισιν αεροπλάνων εις τόν
ουρανόν από μακροτάτας άποστάσεις,
τό άμυντικόν σύστημα των πόλεων, διά
τόν άμαχον ίδιων πληθυσμόν, σπρίζε-
ται επί των ύπογειών καταφυγίων. Η κα-
τασκευή των καταφυγίων αυτών έχει ήλ-
εον έπιστημονικά συστηματοποιηθι, ού-
τως ώστε ν' άποτελούν πραγματικήν ά-
μυναν και προστασίαν κατά του χημι-
κού πολέμου, είτε έκ του άέρος, είτε
έκ του εδάφους προέρχονται τα άέρια.
Τα καταφύγια αυτά, εις βάθος άρκετών
μέτρων υπό τό έδαφος, από μπετόν με
χαλύδβινα έλάσματα εις την όροφήν και
τα τοιχώματα, με χρονδρές σιδερένης
πόρτες, οι όποιες θα κλείνουν άεροστε-
γώς, με τελειότατα μηχανήματα έξασ-
ρμού, έρωδιασμένα με δύλισηρία αέ-
ρος, πού θα έξουδετερώνουν κάθε το-
ξικόν και χημικόν μόριον, είναι εύρυ-
χωρα και έρωδιασμένα με ό,τι χρειαζε-
ται, διά να ζήσουν εκεί άνθρωποι επί
πολλές, εν άνάγκη έφες. Φωτισμόν, έ-
καστοί των καταφυγίων αυτοί, πού, εν
ανάγκη, μπορεί να γίνουν πραγμα-
τικάς άποστάσεις, πλέρωσαν, ραδιόφωνα, α-
σύρματες και ό,τι άλλο μπορεί να προ-
στατεύη έκ του κινδύνου και ταύτα



Η είσοδος ενός μεγάλου καταφυγίου. Έν άφρ κινδύνου ή θύρα κλείει έρ-
μηνικά, διά να προφυλαχθι ο πληθυσμός πού κατέφυγεν εις αυτό από τά
αέρια.

χρόνως να καταστήσι την διαμονήν, αν
όχι άπολύτως εύχάριστον, πάντως άρκε-
τά ύποφερτήν στά καταφύγια αυτά, πού,
εν άνάγκη, μπορεί να γίνουν πραγμα-
τικάς άποστάσεις, πλέρωσαν, ραδιόφωνα, α-
σύρματες και ό,τι άλλο μπορεί να προ-
στατεύη έκ του κινδύνου και ταύτα

παϊκάς πόλεις και άναγκαστικάς κάθε
σπίτι πρέπει να έχη τό καταφύγιόν του.
Ούτως, όλίγον κατ' όλίγον, κάτω από τις
μεγάλες πρωτεύουσες θα δημιουργη-
θούν ύπόγειοι πόλεις, όπου όλος ο πλθ-
θυσμός θα δύναται να καταφύγη κατά
τας ένοχρήσις και χημικάς επιθέσεις.

ΜΙΚΡΟΙ ΑΘΗΝΑΪΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ

Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΤΗΣ ΜΙΚΡΗΣ

Του άκαδημαϊκού κ. ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΛ

Ένα πράσινο κορδελάκι έπαιξε από
τό σκερτσόζιο σκουφάκι της προς τό
πλάγιον, προς τό φρέσκο, χυνοδωτό με-
γούλα, σαν ευγενικό, άσικκο, λεβέντι-
κο φουρκάκι και της έδωκε ένα χαριτωμένο,
μόρτικον άέρα. Αυτό τό πράσινο ήσπεσε
προς τό ζάντι. Κι' άντανταλούσε έλαφρά
έλαφρά, εις τά γαλάζια, τά πηγύδα μέ-
τια και τάκανε πράσινα κι' αυτά, θύκια
με δύο πάμφωτα πεφωμένα ζάντι. Κι' έ-
πών από τό τόσα φως υπήρχε άλλο —
τό τρεμοκλαστικό φως ενός δακρυόυ.

Έλάτε, πάστε, άγαπητή μικρή, άν
μ' γιά τίποτε άλλο, τουλάχιστον από
κοκτεταριό! Τα δάκρυα δεν σας πηγαί-
νουν, δεν έρχονται διόλου στό μόρτικο
είδος!

Η μικρή άνατέταξε θασεία.

—Άχ, μά γιαι, σας παρακαλώ, γιαι
τί να μην είνε ή ζωή όπως... στον κινη-
ματογράφο;

Και παρ' όλίγον να ξεσπάση σε λυ-
γμούς!

—Όπως στον κινηματογράφο!... Για
να ίδωμε λοιπόν! Πώς είνε τα πράγμα-
τα εις τό έθλος αυτό παν, πού σας έχει
φουρκώσει τό κεφαλάκι.

—Έκεί άρχισε να διηγείται ή μικρή
με περιπάθειαν, όλα είνε έρωσία. Ζήτεις
μεγάλα, ασόλωνα, κόσμος λίγινε, με κύ-
κλους και θαποράκια, κήποι, δάση, πε-
ρίπατοι, αούκιντνια θαυμασία, τουσά-
τες, φεννάρια, ταξείδια. Και πρό πάν-
των...

—Και πρό πάντων;
—Έρωτες!... είτε με σύσσημνη φωνή
και την κοινή, τη λιγερή της γάγνα,
πού είχε διπλωθι με γαλαττική άπαλο-
τητα στο καθίσμα, την διετρεξεν ένας
άσφαρος, αούδακτος τυαγμός. Και στά
μάτια της, τά δύο πετράδια, από διά-
φωτο ζώνε άνταλωμεν έξωφωνα άστρατή!

—Όχι, πέσαε μου, αν είδατε ποτέ τανία
χωρίς έρωτα! Κι' έπειτα οι πατέρες,
στον κρηματογράφο, είνε τόσα καλοί,
τόσο τρυφεροί και γνωστικοί. Έίδατε
κανένας γ' άγριέμη, να κακομεταχειρι-
σθι τό κορίτσι του, έπειδή άγάπησε, να
τό κλείνη, να τό περιόρση, να τό κά-
νη μούρη κοψι; πού δρώσεται σήμερα
τοιαύτα πατέρες! Έγώ μάγον μιας φίλης
μου έρωτ! Άγαπούσε κάποιον κι' αυτός
της έρωσε!... Άλλή, είμαι άνάεστη!...

—Εσύ σου άρέζει ν' άγαπηθής πολύ!... Ά-
σμονάς με!... Προφάσεις, μ' έννοήσα-
τε, γιά να κόψη με τρόπο. Η καμένη ή
λίλη!... Έπεσε άπόρρητη και τη νύχτα
έμπροσκει τό μαζιλάρι με τά δάκρυά
της. Τότε ο πατέρας της —αυτά όλα είν-
ε γεγονότα, σας ίσθεαίω! — έλαρησε
σιγά-σιγά στο κρεβάτι της, έκόκησε
ήσυχά και της είπε: «Έξω τί σοβ συμ-
βαίνει, παιδί μου!...». Της έπιασε τό χέ-
ρι, γιά να κόψη με τρόπο. Η καμένη ή
λίλη!... Έπεσε άπόρρητη και τη νύχτα
έμπροσκει τό μαζιλάρι με τά δάκρυά
της. Τότε ο πατέρας της —αυτά όλα είν-
ε γεγονότα, σας ίσθεαίω! — έλαρησε
σιγά-σιγά στο κρεβάτι της, έκόκησε
ήσυχά και της είπε: «Έξω τί σοβ συμ-
βαίνει, παιδί μου!...». Της έπιασε τό χέ-
ρι, γιά να κόψη με τρόπο. Η καμένη ή
λίλη!... Έπεσε άπόρρητη και τη νύχτα
έμπροσκει τό μαζιλάρι με τά δάκρυά
της. Τότε ο πατέρας της —αυτά όλα είν-
ε γεγονότα, σας ίσθεαίω! — έλαρησε
σιγά-σιγά στο κρεβάτι της, έκόκησε
ήσυχά και της είπε: «Έξω τί σοβ συμ-
βαίνει, παιδί μου!...». Της έπιασε τό χέ-
ρι, γιά να κόψη με τρόπο. Η καμένη ή
λίλη!... Έπεσε άπόρρητη και τη νύχτα
έμπροσκει τό μαζιλάρι με τά δάκρυά
της. Τότε ο πατέρας της —αυτά όλα είν-
ε γεγονότα, σας ίσθεαίω! — έλαρησε
σιγά-σιγά στο κρεβάτι της, έκόκησε
ήσυχά και της είπε: «Έξω τί σοβ συμ-
βαίνει, παιδί μου!...». Της έπιασε τό χέ-
ρι, γιά να κόψη με τρόπο. Η καμένη ή
λίλη!... Έπεσε άπόρρητη και τη νύχτα
έμπροσκει τό μαζιλάρι με τά δάκρυά
της. Τότε ο πατέρας της —αυτά όλα είν-
ε γεγονότα, σας ίσθεαίω! — έλαρησε
σιγά-σιγά στο κρεβάτι της, έκόκησε
ήσυχά και της είπε: «Έξω τί σοβ συμ-
βαίνει, παιδί μου!...». Της έπιασε τό χέ-
ρι, γιά να κόψη με τρόπο. Η καμένη ή
λίλη!... Έπεσε άπόρρητη και τη νύχτα
έμπροσκει τό μαζιλάρι με τά δάκρυά
της. Τότε ο πατέρας της —αυτά όλα είν-
ε γεγονότα, σας ίσθεαίω! — έλαρησε
σιγά-σιγά στο κρεβάτι της, έκόκησε
ήσυχά και της είπε: «Έξω τί σοβ συμ-
βαίνει, παιδί μου!...». Της έπιασε τό χέ-
ρι, γιά να κόψη με τρόπο. Η καμένη ή
λίλη!... Έπεσε άπόρρητη και τη νύχτα
έμπροσκει τό μαζιλάρι με τά δάκρυά
της. Τότε ο πατέρας της —αυτά όλα είν-
ε γεγονότα, σας ίσθεαίω! — έλαρησε
σιγά-σιγά στο κρεβάτι της, έκόκησε
ήσυχά και της είπε: «Έξω τί σοβ συμ-
βαίνει, παιδί μου!...». Της έπιασε τό χέ-
ρι, γιά να κόψη με τρόπο. Η καμένη ή
λίλη!... Έπεσε άπόρρητη και τη νύχτα
έμπροσκει τό μαζιλάρι με τά δάκρυά
της. Τότε ο πατέρας της —αυτά όλα είν-
ε γεγονότα, σας ίσθεαίω! — έλαρησε
σιγά-σιγά στο κρεβάτι της, έκόκησε
ήσυχά και της είπε: «Έξω τί σοβ συμ-
βαίνει, παιδί μου!...». Της έπιασε τό χέ-
ρι, γιά να κόψη με τρόπο. Η καμένη ή
λίλη!... Έπεσε άπόρρητη και τη νύχτα
έμπροσκει τό μαζιλάρι με τά δάκρυά
της. Τότε ο πατέρας της —αυτά όλα είν-
ε γεγονότα, σας ίσθεαίω! — έλαρησε
σιγά-σιγά στο κρεβάτι της, έκόκησε
ήσυχά και της είπε: «Έξω τί σοβ συμ-
βαίνει, παιδί μου!...». Της έπιασε τό χέ-
ρι, γιά να κόψη με τρόπο. Η καμένη ή
λίλη!... Έπεσε άπόρρητη και τη νύχτα
έμπροσκει τό μαζιλάρι με τά δάκρυά
της. Τότε ο πατέρας της —αυτά όλα είν-
ε γεγονότα, σας ίσθεαίω! — έλαρησε
σιγά-σιγά στο κρεβάτι της, έκόκησε
ήσυχά και της είπε: «Έξω τί σοβ συμ-
βαίνει, παιδί μου!...». Της έπιασε τό χέ-
ρι, γιά να κόψη με τρόπο. Η καμένη ή
λίλη!... Έπεσε άπόρρητη και τη νύχτα
έμπροσκει τό μαζιλάρι με τά δάκρυά
της. Τότε ο πατέρας της —αυτά όλα είν-
ε γεγονότα, σας ίσθεαίω! — έλαρησε
σιγά-σιγά στο κρεβάτι της, έκόκησε
ήσυχά και της είπε: «Έξω τί σοβ συμ-
βαίνει, παιδί μου!...». Της έπιασε τό χέ-
ρι, γιά να κόψη με τρόπο. Η καμένη ή
λίλη!... Έπεσε άπόρρητη και τη νύχτα
έμπροσκει τό μαζιλάρι με τά δάκρυά
της. Τότε ο πατέρας της —αυτά όλα είν-
ε γεγονότα, σας ίσθεαίω! — έλαρησε
σιγά-σιγά στο κρεβάτι της, έκόκησε
ήσυχά και της είπε: «Έξω τί σοβ συμ-
βαίνει, παιδί μου!...». Της έπιασε τό χέ-
ρι, γιά να κόψη με τρόπο. Η καμένη ή
λίλη!... Έπεσε άπόρρητη και τη νύχτα
έμπροσκει τό μαζιλάρι με τά δάκρυά
της. Τότε ο πατέρας της —αυτά όλα είν-
ε γεγονότα, σας ίσθεαίω! — έλαρησε
σιγά-σιγά στο κρεβάτι της, έκόκησε
ήσυχά και της είπε: «Έξω τί σοβ συμ-
βαίνει, παιδί μου!...». Της έπιασε τό χέ-
ρι, γιά να κόψη με τρόπο. Η καμένη ή
λίλη!... Έπεσε άπόρρητη και τη νύχτα
έμπροσκει τό μαζιλάρι με τά δάκρυά
της. Τότε ο πατέρας της —αυτά όλα είν-
ε γεγονότα, σας ίσθεαίω! — έλαρησε
σιγά-σιγά στο κρεβάτι της, έκόκησε
ήσυχά και της είπε: «Έξω τί σοβ συμ-
βαίνει, παιδί μου!...». Της έπιασε τό χέ-
ρι, γιά να κόψη με τρόπο. Η καμένη ή
λίλη!... Έπεσε άπόρρητη και τη νύχτα
έμπροσκει τό μαζιλάρι με τά δάκρυά
της. Τότε ο πατέρας της —αυτά όλα είν-
ε γεγονότα, σας ίσθεαίω! — έλαρησε
σιγά-σιγά στο κρεβάτι της, έκόκησε
ήσυχά και της είπε: «Έξω τί σοβ συμ-
βαίνει, παιδί μου!...». Της έπιασε τό χέ-
ρι, γιά να κόψη με τρόπο. Η καμένη ή
λίλη!... Έπεσε άπόρρητη και τη νύχτα
έμπροσκει τό μαζιλάρι με τά δάκρυά
της. Τότε ο πατέρας της —αυτά όλα είν-
ε γεγονότα, σας ίσθεαίω! — έλαρησε
σιγά-σιγά στο κρεβάτι της, έκόκησε
ήσυχά και της είπε: «Έξω τί σοβ συμ-
βαίνει, παιδί μου!...». Της έπιασε τό χέ-
ρι, γιά να κόψη με τρόπο. Η καμένη ή
λίλη!... Έπεσε άπόρρητη και τη νύχτα
έμπροσκει τό μαζιλάρι με τά δάκρυά
της. Τότε ο πατέρας της —αυτά όλα είν-
ε γεγονότα, σας ίσθεαίω! — έλαρησε
σιγά-σιγά στο κρεβάτι της, έκόκησε
ήσυχά και της είπε: «Έξω τί σοβ συμ-
βαίνει, παιδί μου!...». Της έπιασε τό χέ-
ρι, γιά να κόψη με τρόπο. Η καμένη ή
λίλη!... Έπεσε άπόρρητη και τη νύχτα
έμπροσκει τό μαζιλάρι με τά δάκρυά
της. Τότε ο πατέρας της —αυτά όλα είν-
ε γεγονότα, σας ίσθεαίω! — έλαρησε
σι

ΣΑΝ ΕΝΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΤΗΣ ΧΑΛΙΜΑΣ

ΜΙΑ ΕΛΛΗΝΙΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΙΑΒΑΣ

Δεν είναι ούτε μυθιστόρημα, ούτε εντυπωσιακό ανάγνωσμα έφημερίδας. Όσο κι' αν μοιάζει με παραμύθι και μ' όνειρο, είναι η πραγματική αλήθεια.

Η έκ μπόρος Έλληνισ δροσινίς Νάντια Βλασώδ γόνος τής άρχοντικής και πλουσιωτάτης οικογενείας τών Άθηνών Κασούρα παντρεύεται τόν Βασιλέα Σιοργιουτιλόγκο κία γίνεται Σουλτάνα δεκαπέντε έκατομμυρίων υπήκοων...

Οι δύο νέοι γνωριστήκαν στο ξενοδοχείον «Σωθέρεττα» τού Σαιν Μόριτζ όπου περνούσαν τήν περίοδο των χειμερινών σπορτ, κι' ένα πρωί ο νεαρός Βασιλεύς ή Σουλτάνος, όπως λέγεται στήν πατρίδα του, έζηψε από τήν οί-

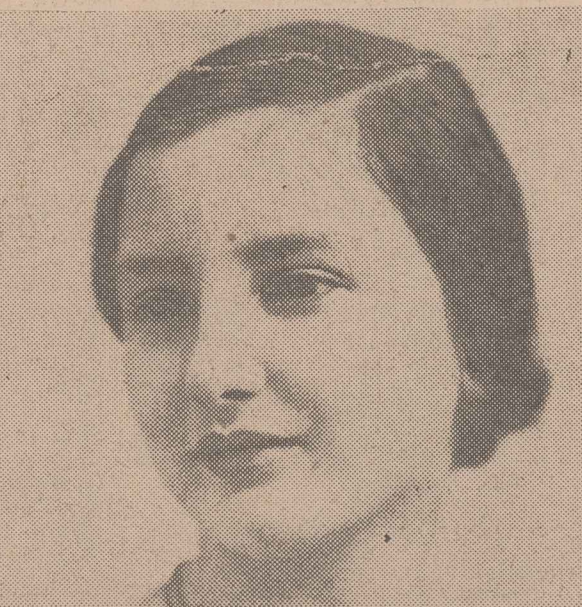
Τό τρυφερόν ειδύλλιον τής ώραιας Νάντιας με τόν ώραιον έξωτικόν μονάρχην Σιοργιουτιλόγκο

Ξείδι τής αυτό θα τήν συνοδεύσουν οι γονείς τής Κι' ή έν Άθηναις διαμένουσα γιανιά τής, οεδοστή δροσινία κ.Κασούρα ετοιμάζεται κι' αυτή μετά τών γάμων να ταξιδεύση δεροπορικάς στήν Ιάδα, γία να έπισκεφθή τήν Βασιλισσα έγγονή τής. 'Ο γάμος θα είναι πολιτικός, ή δέ ώραία Νάντια θα διατηρήσ, προς τιμήν τής, τήν θρησκείαν τής...

θυσμού τής υπάρχουν διακόσιοι Έλληνες πού αποτελούν ιδίαν παροίκιον. Όλας τās δημοσίας υπηρεσίας τās κατέχουν Όλλανδοί, όπως και τās ανώτερας θέσεις τών Άνακτόρων. Από τής ό-πόψεως λοιπόν αυτής ή μέλλουσα Βασιλισσα ευρισκόμενη εις Ευρωπαϊκόν περιβάλλον δ'ον γάγεται να στενοχωρηθή μακριά από τήν πατρίδα τής.

Έκεί σ'ις μαγευτικές όχθες κάποιος λίμνης, ένα μυθικό παλάτι περιμένει να στεγάσθ τήν εύτυχίαν τού Βασιλικού ζεύγους.

Πληροφορίες πού έφθασαν στήν οικογένεια Κασούρα, μέσω τής Όλλανδικής Προεδρείας, αναγγέλλουν ότι έτοι-



Άριστερά: Τό ζεύγος τών μελλονύμφων. 'Ο Βασιλεύς Σιοργιουτιλόγκο και ή δ'ις Νάντια Βλασώδ, έτοιμοι γιά ένα περίπατο με σκι, εις τής χιονισμέ-νης θουναλιγιάς τού Σαιν-Μόριτζ. Εις τό μέσον: Μία πρόσφατος φωτογραφία τής ώραιας Νάντιας Βλασώδ Δ ε ξ ι α : "Ένα κομμάτιν γκρουπ στήν τραπεζαρία τού κοσμοπολιτικού ξενοδοχείου «Σωθέρεττα Πάλλας» στό Σαιν Μόριτζ. 'Η διά σταυρού σημειωμένη εινε ή ώραία δ'ις Νάντια Βλασώδ.

κογένεια Βλασώδ τήν Νάντια σέ γάμο... Στήν άρχή ή οικογένεια δίστασε να χορηγήσ τήν άδειαν. 'Η ιδέα ότι ο γαμπρός ήτο μάυρος, Μουσουλμανός κι' ισλαμικός, άπολύτως κατ' ουσίαν άν άχι ένας από τούς άδωνους εκείνου τυχοδιώκτας τών κοσμοπολιτικών κέντρων πού τούς άνασταύωνε... Έξπληθσαν πληροφορίες από τό Όλλανδικό Υπουργείο τών Έξωτερικών. Ός νυσσόν ή 'Ιάδα είναι Όλλανδική Κήσις και μόν όταν ή άπάντοια έλλησθ εύνοική και ή οικογένεια έπεισθή ότι ο Μολαϊ-κός Λαός, τού όποιου άρχων είναι ο Σιοργιουτιλόγκο είναι λαός έκπολιτισμέ-νος, όταν έπεισθή ότι ή μέλλουσα Βα-σιλισσα δέν θα κλεινότανε σέ κανένα κορέμι τότε έδωσε τήν συγκατάθεσί τής γιά τό γάμο...

Η ιστορία τού ειδυλλίου αύτου κρα-τεί σέ συγκίνηση... Τό κομμάτιν γκρουπ τών Άθηνών, μετόχι τών όποιων ή ώραία είναι νυνσποτάτι. Όλοι τονί-ζουν τό έξαιρετικόν γεγονός ότι ή Νάντια με τόν έρωτά τής δέν άφαιρεί ένα θρόνον άλλα τουναντίον τόν στε-ρεώνει. Κι' από τήν όψην αύτή τό ει-δύλλιον αύτό έχει μεγαλύτερη ήθική

λα και παραμυθένιο ύπαι τού Μολαϊκού άρχιπελάγους, τήν 'Ιάδα.

Η Μπατάβια, όπου ευρίσκεται τό μυ-θικόν Άνακτόρον τής Δυναστείας τών Σιοργιουτιλόγκο, είναι μία πόλις τριπλα-σία εις μέγεθος από τήν Άθήνα, πολι-τισμένη ός κ' όλες οι άλλες μεγαλού-πόλεις τής Ασίας, μεταξύ δέ τού πλη-

μάζονται λαμπρές τελετές επ' εύκαιρία τών Βασιλικών γάμων.

Εις τήν τελετήν τής στέψης, θα πα-ραστούν εκπρόσωποι τού Βασιλικού Οί-κου τής Όλλανδίας, ή ιδία δέ Βασιλι-σα Βιλελμίνη, θα άποστείλη διά τού Αύ-λάρχου Της, δώρα προς τήν Έλληνι-κούλην Βασιλισσαν. Άξιωματικούς τής άποικίας, άπεσταλμένοι τών γειτονικών άποικιακών πριγκιπάτων, τίτλούς ή βα-γενείς και αξιωματικούς τού Μολαϊκού Άρχιπελάγους θα κληθούν να πα-ραστούν σ'ις γαμήλιες τελετές, τής όποιες θα λαμπρύνη ή παρούσα στρατιωτική τιμητικόν φρουράν, και δύο πολεμικών πλοίων τής μπροτοπέλαγους.

Εύθυμογραφήματα

ΜΙΑ ΑΠΟΠΕΙΡΑ

Τού κ. Τίμου Μωραϊτίν

Έκτύπησε τό δραματόλογόν του, τό άποτελούμενον από ένα σωρό δράματα, και έπεισθή, από έρωτικές περιπέτει-ας, από άτυχήματα, από δύο ή τρεις συγκρούσεις τού αυτοκινήτου του και εις, ότι τού έλειπε ή αυτοκίνητος, τού έ-λειπε δηλαδή τό σπουδαιότερον, εκείνο πού θα τόν έκαμνε συμπαθή εις τας τρυ-φεράς υπαρέξεις. Άνθρώπος όπως αύτός τών τρυφερών, τών καταγλιτών, τών έ-πεισθίων, να μη έχη αυτοκίνητο! Αυτό ήταν μία έλλειψις. Και άπεφάσισε να συμπληρώσ τόν ρεπερτόριον τού θε-άτρου του.

Οι οικείοι του δέν ύπακούον τό τιπο-τε, διότι δέν είχαν, φυσικά, λόγους να ύποπτεύουνται. Τα οικονομικά του ήσαν καλά. 'Η ύγεία του ήτο εις άριστην κα-τάστασιν. Και έφαινετο διαρκώς ένθου-σιος με τήν ζωήν. Πού να φαντα-σθούν όμως οι οικείοι του, ότι αύτός σάνει και καλά ήθελε να είνε... δυστυ-χής, διά να κατασκευάσ τήν αυτοκί-νητον προς συμπλήρωσιν τού δραματο-λογίου του.

Όταν ήλθε ή τραγική ώρα να προβή εις τό άπονενημένον διάστημα, εκλείσθη εις τό δωμάτιόν του και άρχισε να σκέ-πεται με ποίον τρόπον θα θέσθ τέρμα εις τήν... αθλίαν αύτήν ζωήν. Τό περί-στροφο, τό έρσιςκε πολύ πεζόν. Τό δη-λητήριο άπείρε, τό μαχαίρι, πρότυγο, τό πνέγμο άνευ γάρτου. Έπρεπε όμως κάτι να εκλεχθή έξ όλών αυτών, αφού ο θάνατος δέν έργεται με μίαν άπλήν πρό-σκλησιν. Και εξέλεξε τό δηλητήριο, δι-ότι ο έξ αύτου θάνατος και τραγικότη-ς έινε και... εύκολότερα προλαμάνε-ται. Και δέν είχαν άδικον. 'Η σφαίρα έ-νίοτε άλλώς διεύθυνον και ενώ έχη έντολην να εξέλθ από τό παρέρωτον, σφηνώνεται εις τό κρανίον και τανάστα-λιν. 'Η άγχών δέν ύπακούει εις τά με-

τα πού διαθέτει ή Έπιστήμη. Και ούτε υπάρχει φάρμακον πού να μάς σώζή από τόν ρυθμό τής θαλάσσης. Τό μόνον πού επιτρέπει εις τόν άτύχημα να έπι-καλέσθ τήν βοήθειαν τών γειτόνων ει-νε τό δηλητήριο. 'Ιδού ο .λόγος διά τόν όποιον με αύτό τό μέσον αυτοκτονούν οι κι γυναικες... Διά να ζούν. Πού να εύρη όμως ο ήρώς μας δηλητήριον βρο-στικό; Αι άποπειρώμενοι ν' αυτοκί-νησουν υπέρβηται τό έχουν εξαντλήσει από τά φαρμακεία. Ουμήθηκε τότε μίαν άποπειραν κομάρειρας με οινόπνευμα. Άρρώς θάνατος, έσκερθη. Γίνεσαι κα-μινέτο, ανάσεις, και μεταβαίνεις εις τόν άλλον κόσμον περιεπαλλόμενος από λάμ-ψιν. Ένα τέτοιο φατεινό τέλος είναι ένα άληθινόν ποίημα. Έγγραψε μίαν έπιστο-λήν εις τούς οικείους του και μίαν προς τήν νεαράν σύζυγόν του. Εις όλα τά πένθιμα γράμματα άφινε να έννοηθή, ότι αυτοκίνητο διά λόγους... φιλοτιμίας. Εινε οι ώραιότεροι λόγοι. Άφού έσφρά-γισε τās έπιστολάς, έστάθη ένώπιον τής φιάλης με τό σπρίτο τού κομινέτου και κατέστρωσε τό σχέδιόν του. Θα έπινε λίγες σταγόνες και θα έθαζε άμέσως τής φωνής. Έγγραψε τό τελευταίον περι-λάειον βλεμματός προς τήν θνησκούσαν ά-νιούεάτικην ήμεραν και άπλωσε τό χέρι εις τήν φιάλην. Έκείνην τήν στιγμήν ή πόρτα άνοιξε και εισήλθεν ή σύζυγος. —Μήπως είδες τό μπουκάλι με τό οι-νόπνευμα; Θέλω να ψήσω καφέ τής μο-μάς και δέν τό βρίσκω... Α, να τό.

Τό δράμα έπέκετο θαυμάσια. 'Ο συγ-γραφέας και ήθοποιός τού έργου έπα-ρήθη τού παροδοκικού αύτου γεγο-νός. Άρρώς και άρρώς από τό χέρι τήν γυναικά του.

—Α, όχι... Όχι, έφώναζε. Δέν θα ή-μπεδίσω.

Η τρυφερά σύζυγος, πού τά είχαν δ-

Όταν έδωθ ή άδεια τής οικογενείας ο Σιοργιουτιλόγκο μετέβη και έξήψε στήν Έγκλησιν τής Βασιλισσας, τής Όλλανδίας, ή οποία αφού έληγορήσθη τήν καλήν κοινωνικήν τάξιν τής οί-κογενείας εκόρησεν τήν άδειαν, από τόν όρον, όπως ο Σιοργιουτιλόγκο ή-τιση προηγούμενος τήν Έγκλησιν τού λαού του.

Πλήρης χαράς ο Βασιλεύς έπέστρε-ψεν εις Μιλάνον όπου έν τώ μεταξύ εί-χε μετοβή ή οικογένεια Βλασώδ και ά-νεκοίνωσαν τό κορυμνισμένον γεγονός. Πριν άναχωρήσθ γιά τήν Μπατάβιαν παρεκάλουν τήν κυρίαν Βλασώδ να έ-πισκεφθή ή ιδία τήν 'Ιάδα και γινώσθ εκ τού 'Ιαίοιν τό ήθη και έθιμα τών ύ-πήκοων τής μελλούσης Σουλτάνας, πει-σθή δέ ή ιδία ότι ή ώραία Νάντια πηγαί-νει σ' ένα άνάψιμα παραδοσιακό τό-πο...

Και χωριστά για μία άκόμη φορά οι δύο έρωτευμένοι και ο Σιοργιουτι-λόγκο αφού έδεδείκνουν τήν άγαπημένην του ότι ύποσχίσθησε θα τήν παντρεύ-τανε, άκομ κι' αν έπρόκειτο να κόση τό θρόνον του, άνεχώρησαν δεροπορί-κως γιά τήν πρωτεύουσά του τήν Μπα-τάβια.

Τό παραμύθι τού έρωτος τού έξωτι-κού Μονάρχη, ένουενκίον με τόν ίδιον εύτυχ ήτρόπον πού ήρχισε. 'Ο λαός τής 'Ιάδας, όπως ήπλεγράφουν εις τήν οί-κογένειαν Βλασώδ ο Βασιλεύς, πρόδυ-μως έδεχθη τήν άπόφασιν τού άρχον-τός του και έτοιμάζει λαμπρές νυφίε-ρας για να ύποδεχθή τήν νεανίσκον όλ-όξανη, Έλληνίδα Βασιλισσα του...

Η καλύπτει κι' εύτυχισμένη πατρι-μοπαύλα μας άναχωρεί έντος τών ήμε-ρών με τό υπερηκάνειον τής γραιμής διά τήν καινούργια τής πατρίδα. Στο τό-

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:

Έτησία Δρχ. 200
Έξέμνηος 100

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:
Έτησία Αίρ. 2
Έξέμνηος 1

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Τραπεζών και κινηματογρά-
φων κατά στίχον Δρχ. 15.

Έμπορικά άγγελία Δρ. 12.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΔΕΛΤΙΟΝ

Η αιθριότης, ήτις από τών άρχών τού νέου έτους έφεσθή εις τόν διεθνή όρί-ζοντα, εκίνδυνωσε κατά τās τελευταί-ας τούτες ήμέρας να καλυφθή και πά-λιν από νέαν άνησυχίαν. Άφορμήν προς τούτο έδωκε και πάλιν ο έμφύλιος έν 'Ισπανία πόλεμος, όστις δέν παύει από τού ν' άποτελή άνοικτήν διεθνή πηγήν, έξ ής διηκτής προβάλλει ο κίνδυνος διαταραχής τής ευρωπαϊκής ίσορροπί-ας. Πράγματι, ή άνησυχία τού μετέχοντος τής έπιτροπής μη έπιδάσεως 'Ιταλού έν Λονδίνο πρεσβευτού κ. Γκράντι να συζήτηση τό ζήτημα τής άποχώρησως εκ τού Ισπανικού έδάφους τών ήδη έν αύτō ευρισκομένων ξένων έθελοντών, ή-πειλωση προς στιγμήν να περιτλέξη τήν διεθνή κατάστασιν. Εύτυχως ή έγκαίριος έπέμεσις τής Γαλλικής Κυβερνήσεως, ως και ή μεσολάθεσις τής Άγγλιας έν συνδυασμō με τās δοθείσας Ικανοποιη-τικές προς τόν έν Ρώμη Άγγλον πρε-σβευτήν έγγυήσεις υπό τού κ. Μουσσο-λινι, άπεσώθησαν έγκαίριως τών διασα-νέντα κίνδυνον και δύνανται τις σήμερον να είπθ, ότι ή διεθνή κατάστασις, χω-ρίς θεθείσας να παρουσιάζη τήν προτέ-ραν αιθριότητά τής, δέν έμφανίζει, επί τού παρόντος, τούλάχιστον, σημεία εξό-χως άνησυχητικά.

Σημαντικόν διεθνές γεγονός άπασο-λήσαν σοδάρωτα τόν ξένον Τύπον και τούς διπλωματικούς κύκλους, άπέτελε-σεν ή εις Βελγιογράδιον μετάβασις τού ύπουργού τών Έξωτερικών τής 'Ιταλίας κόμητος Τσιάνο και τού ύπογραφέν εκεί σύμφωνον φιλίας μεταξύ 'Ιταλίας και Νοτιοαφρικας.

Έκ τών σχετικών δηλώσεων τού 'Ιτα-λού ύπουργού τών Έξωτερικών κόμητος Τσιάνο και τού πρωθυπουργού τής Νο-τιοαφρικας κ. Στοιαντινόνις καθώς και εκ τού δημοσιευθέντος κειμένου τής ύπογραφείσης συμφωνίας, άποσπασμένη τα πλήρη, ότι τούτο άποσκοπεί εις τήν άρσιν τών 'Ιταλοαφρικανών προστριβών, ότι κατ' ούδένως στρέφεται, άλλα, τού-ναντιον, συντελεί εις τήν έτι μάλλον στα-θεροποίησιν τού έδαφικού καθεστώς τών Βαλκανίων. Διά τούς λόγους τού-τους ή ύπογραφή τού Σεβροβαϊκού σύμφωνου ήκούσθη ευμένεστατα μεταξύ τών Κρατών τής Βαλκανικής Συνενό-σεως.

Τρίτη, 30 Μαρτίου.— Άνακοινούται ως άριστική ή άπόφασις τής Α. Μ. τού Βασιλέως, όπως κατά τās άρχάς τού μηνός Άπριλίου περιόδωσθ, συνοδευό-μενος υπό τού κ. Πρωθυπουργού εις Πε-λοπόννησον. Ούτω ή Α. Μ. ο Βασιλεύς έδέχθη εις συνεργασίαν τών ύπουργών τών Έσωτερικών, όστις Τω υπέβαλε τό πρόγραμμα τής περιόδεας.

Η Α. Μ. ο Βασιλεύς θ' άναχωρήσθ έξ Άθηνών τήν προσεχή Δευτέραν και θα άρχισθ τήν περιόδειαν του κατά σειράν από τήν Έλευσίνα, Μέγαρα, Άγίους Θεοδώρους, Κόρινθον, Χιλομόδιον, Ά-γιον Βασίλειον, Νεμέαν, Μυκήνας, Κου-τοσπόδιον, Δαλμανέραν, Ναύπλιον Άρ-γο, Μόλου, Άνδρίτσαν, Άχλαδόκα-μπον, Έλασιόχωριον, Παρθέσιον, Σετόν, Τρίπολιν, Λεβίδιον, Βυτίανον, Δημητσά-ναν, Στεμνίτσαν, Λαγκάδια, Άλωιό-σταϊναν, Σελασίαν, Σπάρτην, Μιστράν, Χανι Τερζής, Γύθειον, Μεγαλόπολιν, Ζευγαλατέα, Μελιγαλά, Καλάμας, Μεσ-σήνην, Κουσανάκι, Κυπαρισσίαν, Ζαχά-ρο, Κρέσταινα, Έπιτάλη, Πόρριον, Ό-λυμπία, Αμαλιάδα, Τασούτην, Άνδρα-βίδα, Λεγαίαν, Μανωλάδα, Άγιάαν, Πάτρας, Αίγιον, Δισκοφότο, Άκραταιν. Δερβένιον, Ξυλόκαστρον, Κιάτον και Βραχάτιον.

Τό ύπαιθρον, ο μεγάλος φίλος τού Ά-θηνάιου και μεγάλος οικονομικός ευε-ργέτης τών άπομακρότερον τάδεων, έγκαι-νίσει τήν έναρέσιν τής σασίον του. Άρσας, άρσας, με όλίγους άκόμη τών ήγεσας τών έπρόδωκων τά νυκτερινά τραπέζα-κια εις τούς κήπους και τās πλατείας. Πολλοί τά προσδέλπου με δλέμματα έ-ρωτευμένοι, δέν τολμούν όμως άκόμη να έλθουν εις έπαφήν μαζί των, διότι ή δο-λιωτάτη γρίπη εξακολουθεί να έλλο-χεύη.

Κυριακή, 28 Μαρτίου.— 'Ο ήμερή-σιος Τύπος σχολιάζει ευμένεστατα τās δημοσιευθείσας έκτενείς δηλώσεις τού προέδρου τής Κυβερνήσεως κ. 'Ιω. Με-ταξά αναφορικάς με τό υπό τής Κυβε-ρνήσεως έπιτευχθέν έργον ύπέρ τής Κοι-νωνικής Προνοίας. Πράγματι, αι δηλώ-σεις τού κ. Πρωθυπουργού άναφερόμεναι εις λεπτομερείας όλικής και ήθικής εν-σχύσεως τής Κοινωνικής Προνοίας, κα-θορίζουσιν τά μέτρα άτίνα ή Κυβέρ-νησις έλασέ και σκοπεί να λάβη διά τήν όργανωσιν και έπέκτασιν τής κοινο-νικής πρόνοιας, έκείνων τών κοινωνί-κων δράσεως τών φιλανθρωπικών και λουδ δράσεως τών φιλοπονητικών.

Δευτέρα, 29 Μαρτίου.— Αι σοδα-ρόταται τών ήμερησίων άθηναϊκών έφη-μερίδων σχολιάζουν εις κύρια άρθρα τόν δημοσιευθέντα άναγκαστικόν νόμον τού δεκαετούς σχεδίου εκκείσεως πα-ραγωγικών έργων τονίζουν, ότι με τά νέα γεωργικά, ύδραυλικά και οδικά έρ-γα, διά τά όποια θα δαπανηθούν έντός δεκαετίας ποσά άνερχόμενα περίπου εις 7324 έκατομμύρια δραχμών, πρόκειται να ολοκληρωθή ή έθνική προσπάθεια προς συγχρονισμόν τού πλουτοπαραγ-ωγικού εξοπλισμού τής χώρας με άμεσον συνέπειαν τήν βελτίωσιν τών όρων έντός τών όποιων ινείται ή έθνική παραγωγή και δημοσιονομική εξέλιξις τής Έλλά-δος. Τα μεγάλα παραγωγικά έργα τής χώρας συνίστανται κυρίως εις άποξη-

Ο πρωθυπουργός κ. 'Ιω. Μεταξάς έ-πισημύνα να παρακολουθή αύτοπροσώπως τόν έπείγοντος καταρτιζόμενον προό-πολογισμόν τής νέας χρήσεως και έχον έ-πίσης άλλας σοδάρās άσχολίας, θα συ-νοδεύσθ τήν Α. Μ. τόν Βασιλέα μόνον μέχρι Τριπόλεως όπόταν και θα έπι-στρέψη εις Άθήνας. 'Ο κ. Πρωθυπου-ργός προτίθεται να περιόδεσθ τμηματι-κάς εις Πελοπόννησον εύθύς ως περιαυ-θούν όρισμένα έπείγοντα κυβερνητικά ζητήματα άπαιτούνται τήν παρουσίαν του έν Άθήνας.

Η περί τά τέλη τής παρελθούσης έ-βδομάδος εκδηλωθείσα εθνικής ζωηρά-νης άνησυχία δέν υπήρξε θεαματική ή πρώτη και δυστυχώς δέν φαίνεται να είνε και ή τελευταία άπειλή κατά τής παγκοσμί-ου γαλήνης. Εύτυχως όμως παρήλθε τας άπαραίτητες έπιδιοικασίας, έπιζώ-μεν δέ ότι τό ελκρινές ενδιαφέρον τών συνεργαζόμενων φιλελευθέρων δυνάμεων θα μάς προφυλάξη από μίαν καταστρο-φήν ή όποία θα ήτο άνυπολόγιστος.

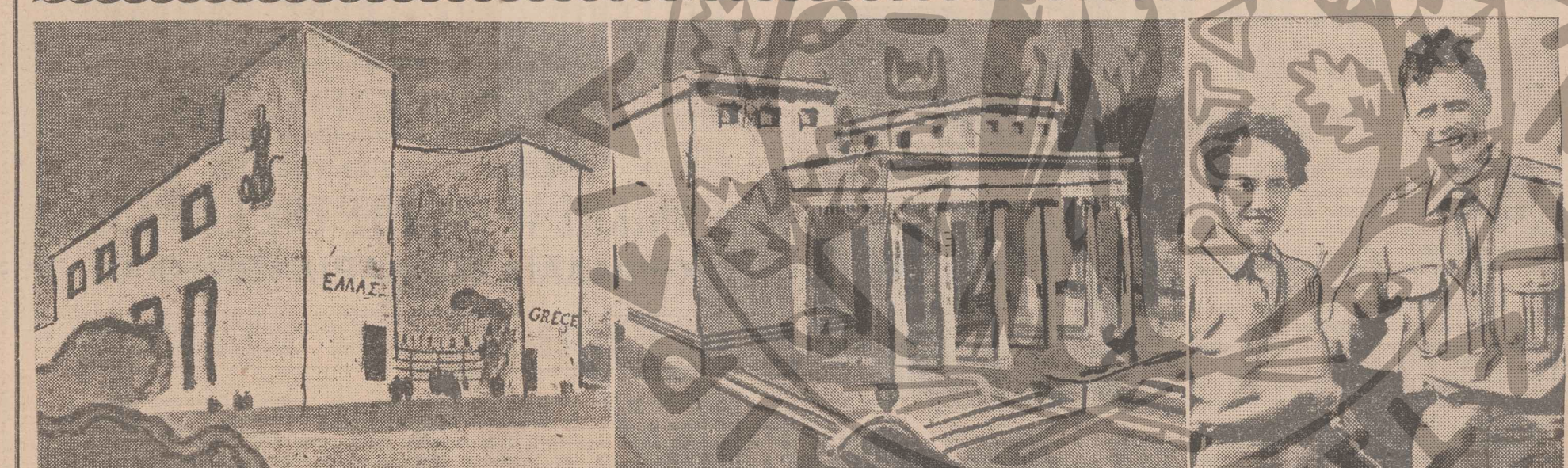
ΕΙΣ ΤΟ ΙΣΠΑΝΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Κατά τήν λήσσαν έβδομάδα δέν ά-νεκοινώθησαν εκ τών μετώπων τό έμ-φύλιον Ισπανικόν πολέμου παλαιάκι εί-θις εις τόν τόμας τών όρυκτων όπλο-ν όργου τού Άλμάντεν και τών ανθρώπι-νων ρυχείων τού Ποέλο Λάντο. Αι άπένδεις και άντεπένδεις διαδεχόνται αλληλάς με ζωηροτάτην τήν συμμετοχήν τής ά-πορροίας.

Από πολεμικής, έπομένως, άποψέως, ή κατάστασις έν 'Ισπανία παρέμεινε κα-τά τήν λήσσαν έβδομάδα άσφαρής και άκαθόριστος με κύριον γνώρισμα τήν απειθαρχία τών πολεμικών έπιτελε-σών.

Τετάρτη, 31 Μαρτίου.— Υπό τής Α. Μ. τού Βασιλέως έξεφράσθη εύαρέ-σκεια προς τό Α' Σώμα Στρατού διά τήν έν γένει παράστασιν τών ανδρών τών έντεσθα μονάδων κατά τήν παρελ-σάν ήτις ένέγινε πρό τό μνημείο τού Άγνώστου Στρατιώτου κατά τήν έθνη-κήν εορτήν.

Τά ληφθέντα τελευταίως μέτρα διά τήν εύρύωσιν τού θρησκευτικού φρο-νηματός, όπως, επί παραδείγματι, ο ύπο-χρεωτικός εκκλησιασμός τών μοδητών και τό κλεισίμον τών καφενείων κατά τās ώρας τών λειτουργιών τής Κυρια-κής δέν είνε δυνατόν ειμή να τούχουν τής γενικής έπιδιοικασίας. Τα μέτρα ταύτα, τά όποια άλλωστε ίσχυον ως παράδοξις εις τήν έλληνικήν φυγήν και έπηρεσούν και άνευ διαταγής εις τά περισσότερα μέρη τής Ελλάδος, άποστέλουν άπαρά-τηρον εκδηλωσιν σεβασμού προς τήν Χριστιανικήν εκκλησίαν με τήν όποιαν έγινε άπρόκλητος συνδεμένη ή ιστορία τού έθνους μας.



Άριστερά: Δύο μακέτες τού Έλληνικού περιπτέρου πού άνεγείρεται εις τήν Διεθνή Έκθεσιν τών Παρισίων, τής όποιας τά έγκαίνια θα γί-νουν τόν προσεχή Μάϊον. Δεξιά: Τήν παρελθούσαν Τετάρτην άφίχθη εις τό Τατόλιον ο συνταγματάρχης Αιμιλιανός μετ' έπ' α-νών ένδιωτικό αεροπλάνον. 'Ο διάσημος άεροπόρος άνεχώρησε τήν έπομένην. Εις τήν φωτογραφίαν. 'Ο Αιμιλιανός μετ' αεροπλάνου του, έ-πιδεί-κνικόν αεροδρόμιον.



Ο νεαρός νέγρος επιδεικνύει την τέχνη του εϊς τους ιερούς χορούς.

Η εισόδος των νέων εϊς τας τάξεις των ανδρών εξακολουθεί να γίνεται εϊς τους πρωτογόνους λαούς όλου του κόσμου κατοπιν δοκιμασιών θάρρους και αντοχής εϊς τὸν πόνον, κατοπιν εξετάσεων ανδρισμοῦ.

Διὰ τὴν τραχείαν, δύσκολον καὶ παλὺ ἐπικίνδυνον ζωὴν, ποὺ διεξάγουσιν αὐτοὶ αἱ φυλαὶ, εἴτε εἰς τὸ μέσον πυκνῶν δασῶν, εἴτε εἰς ἀφελόμενα ὀρεινὰ μέρη, εἴτε περιβαλλόμενες ἀπὸ τὴν ἀγρίαν ζούγκλαν, ἀπὸ ποταμῶν καὶ λίμνης, ὅπου βρίθουσιν οἱ κροκόδειλοι, τῶσιν εἰς τὴν Ἀφρικὴν, ὅσων καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν, τὴν Αὐστραλίαν καὶ τὴν Ἀσίαν, ἡ ἀπόκτησις ἑνὸς νέου πολεμικοῦ ἔχει μεγίστην σημασίαν. Φυσικὸν εἶναι ὅμως νὰ ἀπαίτηται ὁ νέος αὐτὸς πολεμιστὴς νὰ εἶναι ἀνδρείος, τολμηρὸς, ἀσθεὺς, μεγάλης σωματικῆς, ἀλλὰ καὶ ψυχικῆς αντοχῆς. Τοῦτο δὲ οὐκ ἴσως ἀπὸ λόγῳ τῆς φιλοξενίας καὶ ἐκθροῖνης φύσεως, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ φυσικὸν τὴν πλαιοσιν, ἀλλὰ καὶ λόγω τῆς ἐκθροῖνης, ἡ ὁποία ὑφίσταται ὡς κατάστασις μόνιμος μεταξὺ αὐτῶν τούτων τῶν κατοικῶν τῶν δασῶν καὶ τῆς ζούγκλας. Πρέπει, ὡς ἐκ τούτου, ἀραιαίτηται τὸ παιδί, ποὺ φθάνει εἰς ἡλικίαν, νὰ φέρῃ ὅπλα, νὰ ἀποδείξῃ ὅτι εἶναι καὶ ἄξιος νὰ τὰ φέρῃ καὶ εἶναι ἄξιος νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸ συμβόλιον τῶν ανδρῶν καὶ εἰς τοὺς μυστικῶς σὺλ-λόγους θρησκευτικῆς καὶ πολεμικῆς φύσεως, ποὺ δὲν λείπουν ποτὲ ἀπὸ τῆς ἀγρίας αὐτῆς φυλῆς.

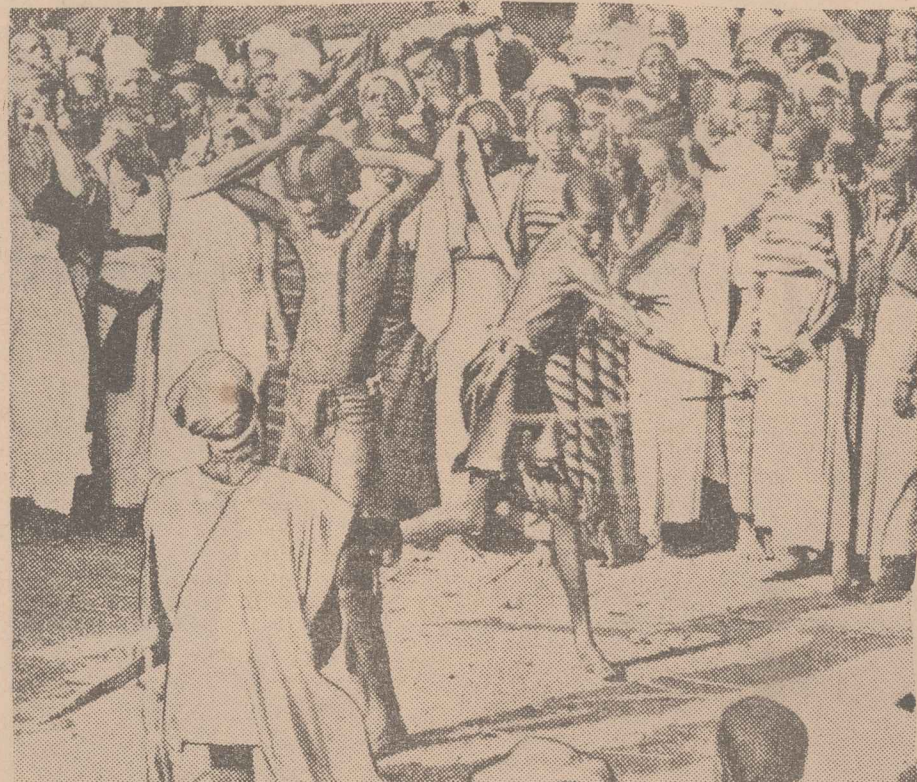
Διότι οἱ ἄνδρες δὲν εἶναι μόνον ὑπο-

τῶν γοριλλῶν καὶ ἄλλων πολλῶν καὶ τέ-
λος, ὅπερ δυσκολότερον καὶ ἐπικίνδυ-
νότερον ἀπὸ τῆς ἐπιθροῖνης τῶν γει-
τονικῶν φυλῶν.

Διὰ νὰ εἶναι, λοιπόν, εἰς θέσιν ὁ νέος νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς πολλὰς αὐ-
τῶν καὶ τῶσιν δυσκόλους ἀπαιτήσεις τῆς
φυλῆς του, υποβάλλεται εἰς τῆς σκληρῆς
δοκιμασίας, γιὰ τῆς ὁποίας ὑμῶν ἡμεῖς
στην ἀρχή.

Αἱ ἐξετάσεις αὐτὰς αὐτοκυριαρχίας καὶ

ἀνδρισμοῦ δὲν εἶναι καθόλου εὐκόλοι, σικὰν δὲ κοπιῶσιν καὶ τὴν ζωὴν τῶν ὑποψηφίων νέων. Ἀπὸ τῆς εὐκολότερης δοκιμασίας π. χ. εἶναι ἡ διάτρησις τῆς διαφάνειας τῆς μήτης, ἡ βία δὲ ἀπογὰς ὁδόντων, ἡ τομὴ οὐρῆθρος, ὅσων καὶ ἂν μὴ φαίνονται οκληροὶ καὶ βαρ-
βαροὶ, ὅπως καὶ τὸ μαστίγιμα ἢ τὸ αἰφνί-



Ἡ ἐλλανόδικος ἐπιτροπὴ παρακολουθεῖ τὰς ἐπιδείξεις τῶν ἐφήδων, ποὺ θὰ θεωρηθοῦν ἀπὸ τὴν φυλὴν ὡς ἄνδρες.

διὸν καὶ βιαστικὸν κτύπημα διὰ τὰς ῥάβδους καὶ τῶν ὀπισθεν. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ παιδί, ποὺ ὑφίσταται αὐτὴς τῆς δοκιμασίας, πρέπει, διὰ νὰ κριθῇ ἄξιον, νὰ τῆς ὑποστή, χωρὶς νὰ βγάλῃ μίαν λέξιν πόνου ἢ δια-
μορτυρίας, χωρὶς τὸ ἐλαχίστον παρρη-
σιάζει νὰ χεῖρῃ ἀπὸ τὰ χεῖλη του, χωρὶς νὰ κινήσῃ τὸν πόδι διὰ τὸ δακτύλιον πο-
σὶν. Πρέπει νὰ μείνῃ τελείως ἀκίνη-
τος, τελείως ὑπόθετος, ὡς νὰ μὴν τοῦ
συνέβαινε τίποτε.

Τὸ Ἑλληνικὸν διήγημα

Κι' εἶσι με γνῶρισε...

Τοῦ κ. Δημοσθένους Ν. Βουτυρά

κοιτοῦμαι!
Καὶ φοροῦσαμε ρούχα παλὰ, τοῦ σπι-
τιοῦ, καὶ κατεβάσαμε κάτω ὅπου μὲς
περίμενε ἕνα μεζάνιο δοματίο φωτισμέ-
νο, κατάψυχρο, μὲ θρανία...
— Ἀχ, τί θλακία ἐκάνει! ἔλεγα.
Καὶ ἀρχίζετ' ἡ μελέτη. Ἐγὼ νύσταζα.
Πῶς νὰ διαβάσω;

— Σάλεξ ἐστὶ! ἰ ἀκουγόνταν ἀπ' ἐξω,
καὶ ἔκανε τὰ μάτια μου ν' ἀνοίξουν κα-
θὺς πῆγαιναν νὰ κλείσουν.

— Ἀπὸ τὸ παράθυρο, ποὺ γυρίει καὶ
κάτω, ἔβλεπα ἐξω τὸ φῶς τῶν φανα-
ριῶν. Ἦταν νύχτα ἀκόμα, νύχτα!...

— Τί θάρεσε ποὺ τοῦ πάει ἡ στολή! ἔ-
λεγα. ὅλοι τοῦ σπιτιοῦ μου.

— Ἀλλ', ἐγὼ δὲν εἶχα ἀνάγκη ἀπ' τοὺς
δυνατοὺς τοὺς ποὺς θαυμασμοῦ, ἐγὼ ζη-
τούσα ἄλλους, ἄλλους. Καὶ γι' αὐτὸ ἐ-
φλογα, πῆρα θρόνον.

— Οἱ φίλοι μου ἔπρεζαν κοντὰ μου. Μὰ
καὶ κείνοι, ποῦκα μελῶσαι καὶ ἦσαν ἀρ-
κετοί, κι' αὐτοὶ οὐκ ἔβλεπον τὸ σπῆτι ἡσυχ-
μοῦ μὴ λησύνουν καὶ λησύνουν καὶ μὴ συν-
τροφόμενοι καὶ γυρίσονται μαζί τις γει-
τονίας.

— Τὸς ἀπέφυγα μὲ τρόπο καὶ γόρσις ἐ-
δὼ καὶ κεί μόνος. Τὰ κορίτσια μὲ κτύ-
παζαν μὲ δογμασμοῦ. Κι' ἐγὼ τὰ κτύπα-

ζα διαλέγοντας.
Καὶ ἔρχαν ἕνα μελαγχροῖν ὥραιο κοί-
τιο, αὐτὸ μ' ἀρεσέ ἀπ' ὅλα. Ἀ, ἦταν
ὁμορφία!

Καθόταν στὸ ἐπάνω πάτωμα ἐνὸς διό-
ροφου σπιτιοῦ. Ἐγὼ ἐθαύμαζα τὴν γρη-
γοράδα, ποὺ ἀπ' τὴν γαλαρία τοῦ σπιτιοῦ
ἐρεσκόνταν στὸ μπαλκόνι!

Τὴν ἔφεραν κι' ἄλλοι πολλοὶ γύρω,
ἀλλ' ὅλους τοὺς ἔκανα νὰ φύγουν. Μὰ
εἶχαν ὅλ' καλὰ καὶ τὴν προτίμησι!

Καὶ ὕστερα ἀπὸ δύο μέρες εἶχα μὲ
να ῥάβδου καὶ συνάντησι...

Περάσαμε ὅρες ἀλυσμένης! Καὶ
θυμῶμαι πῶς στὸν οὐρανὸν ἦταν μὴ με-
σσηφάγοντες σελήνη...

Κι' εἶσι μὲ πρὸς τὴν μισοφωγμένη
αὐτὴν σελήνη, κάναμε καὶ τὸν ὄρκο μας!

Καὶ τῆς εἶπα πρῶτα: Θὰ μ' ἀγαπήσῃ
γιὰ πάντα;

Ναί, γιὰ πάντα, μοῦ ἀπάντησε
αὐτή.

Κι' ἐκάνουμε ἕναν ὄρκο τρομερὸ καὶ
φοβερὸ! Ἀλλοῖμονα στὸν ἐπίσκοπο! Ὅσα
τῆς ἐργάζον τὴν καρδίαν τοῦ φειδίσαι,
τὸ σπῆτι τοῦ ὄρεκα καὶ τὸ κεφάλι τοῦ ἀν-
θρωποφάγοι!

Καὶ χαριώτικα μὲ στιγμῆς ποὺ θέ-
λαμε, ἐπιθυμοῦσαμε περισσότερο κοντὰ,
περισσότερο ἐνωμένοι.

Τὴν ἄλλη μέρα ἔφευγα γιὰ νὰ πάω νὰ
κλείσω στὴ φυλακίαν μου σέρνοντας μαζί
μου ὅλα ἐκεῖνα. Τὰ φίλημά τῆς, τὴ
νύχτα, τὴν σελήνη καὶ τοὺς ὄρκους. Αὐ-
τοὺς τοὺς ἑσπῶνα! Ἀ, χωρὶς ἄλλο θά-
ταν ἡ συντροφικὸς τοῦ εἴου μου...

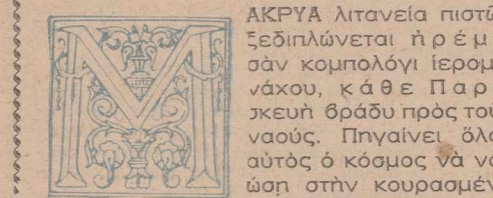
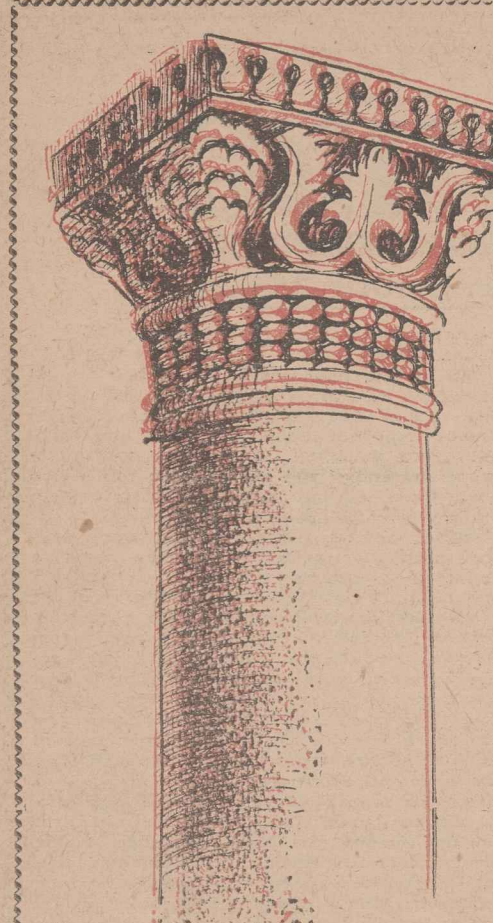
Τοὺς ἀπέφυγα μὲ τρόπο καὶ γόρσις ἐ-
δὼ καὶ κεί μόνος. Τὰ κορίτσια μὲ κτύ-
παζαν μὲ δογμασμοῦ. Κι' ἐγὼ τὰ κτύπα-

ζα διαλέγοντας.

Καὶ ἐπερὶ τὴν στολήν...

Καὶ ἐπερὶ τὴν στολήν...

Καὶ ἐπερὶ τὴν στολήν...



AKPYA λιτανεῖα πιστῶν
ἐξομολογητῶν ἡρέμα, ὅταν κομπολογί ἱερο-
νάχου, καθε Πα-
σκεῦθ βράδυ πρὸς τοὺς
ναοὺς. Πῆναιε ὅλος
αὐτὸς ὁ κόσμος νὰ νοι-
σῇ σὺν κούρασμα
τοῦ ψυχῆ τὸ βάλασιν
τῆς θείας ποιήσεως τῶν Χαιρετισμῶν.

Τι φανόμενον ἀναζωογονημένου θρη-
σκευτικοῦ αἵματος εἶνε αὐτὸ; Νομί-
ζει κανεὶς, ὅτι ἡ παραλυμένη ἀνθρωπώ-
της τοῦ εἰκόστου αἰῶνος μετανοεῖ ἐξ-
αφῆς, καθε Παρασκευῇ Μεγάλῃς Σαρα-
κοστής, καὶ ἐπανερχεται σὴν μεγάλην πι-
στι τῶν πρώτων Χριστιανικῶν χρόνων...

Παρηγορητικὸν τὸ φαινόμενον, θὰ ἄ-
νοκράζουσιν οἱ πῆλογοι. Ναί, ἀλλὰ ποὺ
πολλὸ εἶνε ἐκκλησιαστικόν. Ἀν ἐπρόκειτο
θέσθαι περὶ σωρῆς στοὺς ναοὺς τῶν
θρησκοκλήτων γραικῶν καὶ τῶν ἡλικιω-
μένων μονάκων ἀνδρῶν, δὲν θὰ εἶχε
κανεὶς ν' ἀπορήσῃ. Διότι αὐτοὶ ἀποτε-
λοῦν τὴν συνειδητομένην πελατεῖαν τῶν
ἐκκλησιῶν. Ἀλλ' ἐδῶ πρόκειται περὶ
θρησκευτικοῦ συναγερμοῦ καὶ αὐτῆς τῆς
μαρτυρικῆς νεότητος. Τὸ κατακλητικόν
ὄπλο εἶνε ὅτι οἱ ναοὶ καθε Παρασκευῇ
βράδυ κερδίζουν καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐνθέρ-
μους ἀποδοῦς τῶν κινηματογράφων καὶ
τῶν σαλονιῶν. Δὲν θέλπετε; Τὰ κομι-
κάτιστα θεοποιήδια, οἱ παρφομαρισμέ-
νες κυρίες, οἱ φρεσκοκυριόμενοι δανδι-
δες μὲ τὴν φλογὴν, μπριγιαντισμένην κυ-
ρίστρα καὶ τὴν κόψιν τοῦ πανταλοῦν τῆς
τρομερῆς, συναντίζονται κάτω ἀπὸ τοὺς
ιερούς θόλους μὲ τὰ μαρῶρα φορέματα
τῶν γραικῶν. Κυττάτε κοντὰ στὸ εἰκο-
νοστάσιον, αὐτὴν τὴν κομψὴν νέαν, τῆς
θρησκείας ἢ ἡ κομικῆς ζωῆς. Ἦδὲ καὶ
αὐτὴ, στοὺς Χαιρετισμοὺς, δεσποινίς,
πᾶς ἦταν αὐτὴ; Σεῖς ἐδῶ; Ἐγκοταλεῖ-
ψατε τὴν κομικὴν εὐθυμίαν τοῦ σαλο-
νίου καὶ ἴδωτε νὰ τυλίξετε τὴν πλήρη
μαρτυρικὴν χάριτος ὑπαρξίν σας σὴν ὑ-
ποβλητικὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ μυστικισμοῦ;
Μεγαλοδύναμη θεὸς! Δύο ρουθουνάκια
συνειδητοῦ νὰ ἐντρυφεύσιν στὸ ἄρμα-
τα τῆς Λανθῆν καὶ τοῦ Γκορῶν γεμίζουσιν
τώρα ἀπὸ τὴν θορεία ὁρῶν τοῦ λιθάνω-
τοῦ. Τὶ μεταπτώσις! Μὴν, τί θέλπω; Ἐ-
γονατίσαστε κι' ὅλες ἐπάνω σὲ τὴν κρύβ-
η πλάκειν τοῦ ναοῦ; Ποιὸς, θὰ περιμενε
ἀπὸ τὴν δική σας περὶ φανταστικὰ νὰ
πάρῃ τὸ ταπεινὸν σκῆμα τῆς γυναικί-
ας, ποὺ μονάκα σὲς γυροῦλες καὶ σὲς
γυναικοῦλες τοῦ λαοῦ ταριάζει; Τῶσιν
λοιπὸν ἀπότομα ἀλλάζετε;

Καμμία ἀπάντησις. Ἡ κομικὴ θεοποι-
νὶς συμμαζεμένη στὸ σκόφωτο μίαν
γυνίαν, κάτω ἀπὸ τὸ εἰκονοστάσιον, ἔχει
πάρῃ τὸ ἄλλο ὄφρος μίαν ἐξομολογητικὴν
ἀσπερῶσιν. Λέτε νὰ ἴδωτε ἐδῶ γιὰ νὰ
ἀποκρίσῃ τὴν ψυχὴν τῆς ἀπὸ τὴν ἐπρό-
στατον τῆς ζωῆς, ἀπὸ τὴν συναίσθησιν τῆς
μαρτυρίας τῶν ἐγκομῶν; Κατ' ἐπὶ τοῦ
προδίδει τὸ ὄφρος τῆς. Τὰ μάτια τῆς φα-
νόνται γεμάτα ἀπὸ μίαν θείαν ἐκστασιν
καὶ τ' αὐτὰ τῆς ἔχουν ἀνοιχθῇ σὴν
μουσικὴν τῶν ὑπερκόσμων. Ποιὸς ἔρει;
Κουρασμένη καὶ ἀπείσμητος ἀπὸ τοὺς
ποὺ κερδίζουσιν, ἐθιμικούς ἐρωτες ἰσως ἴ-
δωτε ἀπὸψε ἐδῶ ν' ἀκούσῃ τὰ στερησι-
ματα τοῦ κρινοφόρου ἀγγέλου, ποὺ θὰ
φῇ καὶ ὁ αὐτὴν τὸν Χάϊρε τῆς μεγά-

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

λῆς, τῆς ἀληθινῆς ἀγάπης. Ὁμολογεῖτε,
δεσποινίς, ὅτι αὐτὴν τὴν ἁγίαν ὥραν ἡ
ψυχὴ σας ἔχει γίνῃ προβαλὺς καὶ κα-
τευθύνεται ὁλόκληρη πρὸς τὸν γλυκὺ, ἀ-
νοϊζήσαν οὐρανὸν τῶν γεμισμένων ἀστέ-
ρων. Ἰπάρκουν μερικά αἰώνια πράγματα,
ὅπως ἡ πίστις, τὸ ἀληθινὸν αἶσθημα, ἡ
πραγματικὴ ἀγάπη, ποὺ θὰ κμῆ θλα-
κίαν αὐτὸς ποὺ θὰ τὴν ἀπαρνηθῇ ἀπὸ
τὸν φθόνον μήπως ἀπαρνηθῇ συντη-
ρητικὸς. Καὶ δὲν θ' ἀρῇσῃ νὰ γυρίσῃ
μὴ μὲρα ὁ αὐτὸ γονατιστός...

Ἀλλὰ τί θέλω πάλι; Καὶ σεῖς, κύριε
«σύγχρονος νέος», ἀπαρνητὴ τῶν θρη-
σκευτικῶν δοξασίων, εἰσθε παρών; Φι-
λαράκο ὁ ἔπιμας. Εἰσαι σὺ, ποὺ θέλεις
νὰ παρουσιάσῃς πνευματικὴν ἀνυπερ-
βήτητα ἐλέγχων καὶ μυκητρίζων τὸν θρη-
σκευτικὸν δογματισμόν, εἰσαι σὺ ὁ πο-
τισμένος μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Πενά. Τὴ
ἴληδες λοιπὸν νὰ κάμῃς εἰς τοὺς Χαι-
ρετισμοὺς, ἀθεόφοβε;

—Συντομότερα. Μὴ ταραχῇς τὴν γοντευτι-
κὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ μυστηρίου, μοῦ ἄ-
πῃντισεν. Ἀθεόφοβον καὶ ἀθρησκον, ὁ-
νόμασέ με. Δὲν θὰ καθίσω νὰ συζή-
σω τώρα μαζί σου ἕνα τέτοιο ζήτημα.

Ἀλλὰ μὴ μοῦ ἀρνηθῇς τὸν ρωμαντισμόν.
Ναί, φίλε μου, ὁ ρωμαντισμὸς εἶνε μὴ
ἀναμειβόμενος πραγματικὸς, ὅσο καὶ
ἂν τὸν ἀρνοῦμεθα σήμερον. Ἰπάρκουν ἄ-
νεκαθεν σὴν ψυχῇ τοῦ ἀνθρώπου, ἀλ-
λὰ ὁ Χριστιανισμὸς εἶνε ἐκείνος ποὺ
τὸ ἀρεκατέλλει. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ διδασκα-
λία τοῦ Χριστοῦ, ὅπως τὸ παρετήρησε
πολλὸ ὡστὸς ὁ Ὁσκάρ Οὐάιλντ, εἶνε τὸ
πρῶτον, ἀνυπερβλήτο ρωμαντικὸν ποίημα.

Καὶ καταρτάται ὁ αἰσθητικὸς αὐτὸς
συγγραφεὺς τὴν ἀναγέννησιν, ἡ ὁποία
μὲ τὴν ἀναρίστησιν τοῦ κλασσικοῦ πνευ-
ματος, ἀνέκοψε καὶ ἐρριψε ἐπὶ πολλὰ χρό-
νια πίσω τὸν ρωμαντισμόν, τὸν ὁποῖον
ἐνεφύσησε ἡ θερμὴ πίστις τοῦ Χριστι-
ανισμοῦ ὁ ὅλες τῆς ἐκδηλώσεως τῆς τέ-
χνης. Ἐδῶ, φίλε μου, μέσος ὁ αὐτὸν τὸν
ναόν, ποὺ τὸν γεμίζουν τὰ «Χαῖρε» πρὸς
τὴν Θεοτόκον, τελείται ἕνα μυστηρι-
οῦς ρωμαντισμοῦ. Ἡ ἀνοῖξις μὴ ἔχει πλημ-
μυρίσει ἔξωκα τὸ εἶναι ἀπὸ ἐρῶτα. Καὶ
ἴδωτε ἐδῶ νὰ ὑμνήσωμεν ἐν κορδαῖς
καὶ ὀργάνοις, μαζί μὲ τοὺς φιλῶντες,
τὴν θείαν, αἰώνιον γυναικίαν. Κυττάτε
ἐπὶ τῆς θείας, αἰώνιας ἡλικίας ἕνα εἰκό-
ναι κατῶ. Οἱ πολλοὶ βλέπουν ἕνα εἰκό-
ναι τῆς Παναγίας. Ἐγὼ βέβαια νὰ βλέπω
μὴ κόρη σπαρτισμένην σὴν κορινθία καὶ
παραβύθου τῆς, σὴν σῶσι γλυκοῦ ὄνει-
ροπολητισμοῦ. Βλέπετε γύρω ἀπὸ τὸ κε-
φάλι τῆς; Εἶνε, θὰ μοῦ πῇ, τὸ φωτισμέ-
νο τῆς βυζαντινῆς ἀγιονορίας. Ὁχι.
Εἶνε ὁ Ἀπριλιτικὸς ἥλιος, ποὺ στεφα-
νώνει τὴν κόμην τῆς μὲ τῆς χρυσῆς
ἀκτίνες. Ὅρα καὶ κόρη, αἰώνιον ἥλιον, γο-
νατίζω μὲ λατρεία μπροστὰ σου. Ὁ ἐρ-
ωτὴς μου γίνεται κατάλευκο ἀγγελῆκα
καὶ σοὺ φέρνει τὸ κρίνο τῆς ὑποσχέσε-
ως, Χάϊρε Κεχαριτωμένη!...

—Τὶ εἶνε αὐτὰ; ἀκούεται μὴ ἄλλη σι-
γὴν φωνὴ πίσω μας.

Καὶ μὴς πλησιάζει ἕνας ἀπὸ τοὺς λε-
γομένους οὐλοβήριους νέους, οἱ ὁποῖοι
συμπεριφέρονται ὅπως ἐπὶ ἀλλοῖς ἡ ὑπο-
χθόνιος ἐτικέττα τοῦ Μεσοποταμίου. Ἀ-
κούσε τοὺς ὁπτασιασμούς καὶ
τῆς ρωμαντικῆς ἐξάρσεως τοῦ
συνουλιτοῦ μας μὲ τὴν καλ-
λιτεχνικὴν ἰδιοσυγκρασίαν καὶ
δὲν ἀντεῖ νὰ μὴν ἀναμειχθῇ
εἰς τὴν συζήτησιν.

—Τὶ ρωμαντικὸν λυγμοῖ εἶνε
αὐτοὶ; Συνέχιστε. Τὶ ὠκρὲς ἐ-
ξαυλώσεις, τὶ ἀχνόφωτα μετα-
φυσικῆς καὶ μυστι-
σμοῦ, τὶ λιποθυ-
μιώματα λόγια ὑ-
περπλάτωνικου ἔ-
ρωτος; Καὶ τολ-
μήσατε ν' ἀποδω-
σετε ὅλα αὐτὰ τὰ
νερόβραστα πρᾶ-
γματα σὴν σήμε-
ρινὴ νεότητι;

Διαμαρτύρομαι, κύριε, ἐντόνως.
Δὲν μπορεῖτε νὰ
ὀμιλεῖτε κατ' αὐ-
τὸν τὸν γελοῖον
τρόπον ἐξ ὀνόμα-
τος τῶν νέων.
Ἄν οἱ σεῖς βάζετε
χρηματιστὰ γυα-
λὰ καὶ ἐλέπτετε
φαντασμαγορίες,
ἐκεῖ ποὺ ὑπάρ-
χουν αὐτοπρότα-
τοι ῥεαλισμοί.

Ἄντι εἶνε ἡ πραγματικότης. Ὅσα μὴς εἰ-
πῇτε θεοφίλους. Ἐστω. Ἀλλὰ μὴ ἀρνη-
θῇτε, ὅτι εἰμαστε καὶ λίγοι Χριστιανοί, ὅ-
σοι σας λέμε ὅλην τὴν ἀλήθειαν, γιὰτὶ
ἐρχόμαστε στοὺς Χαιρετισμούς...

Ἀς σταυροκοπηθῶμε μὴ φορὰ παρὰ
πάναν γιὰ τὴν ἐξέλεσιν τῆς ἀμαρτανῆς
νεότητος. Ἀλλ' ἂς μὴν τὴν κατηγόρη-
σωμεν. Ἡ πίστις ἐρχεται ἀνὰ-ἀνὰ, ἡ ἀ-
λήθης πίστις, αὐτὴ ποὺ μὴς ἐξυψώνει καὶ
μὴς ἐξαγνίζει. Μὲ τὰ χρόνια, ἡ θεία ἐ-
ξομολογία, ποὺ πλημμυρίζει τὸν ἀνθρώπον,
γίνεται μὴ ἀνάγκη. Καὶ τότε εἰς τοὺς
χαιρετισμούς πῆναιε κανεὶς μὲ ἄλλην
ψυχὴν. Μέσος εἰς τὴν μυστικοπῆλιν τῶν
ἀτμόσφαιρα, τὴν ὁποία τὸ ἀνοϊζήσαν
δελνὸν ἐρχεται νὰ ἀποθῶσῃ μὲ τὸ κρο-
σὸ φῶς του, θρῖσκει κανεὶς τὴν γαλή-
νην ποὺ ὁπτασιάζεται, τὴν θείαν γαλή-
νην τῆς ψυχῆς...

Ἀθῆναις...

Ἀθῆναις...

Ἀθῆναις...

Ἀθῆναις...

Ἀθῆναις...

Ἀθῆναις...

Ἀθῆναις...

Ἀθῆναις...

Ἀθῆναις...

Ἀθῆναις...

Ἀθῆναις...

Ἀθῆναις...

Ἀθῆναις...

Ἀθῆναις...

Ἀθῆναις...

Ἀθῆναις...

Ἀθῆναις...

Ἀθῆναις...

Ἀθῆναις...

Ἀθῆναις...

Ἀθῆναις...

Ἀθῆναις...

Ἀθῆναις...

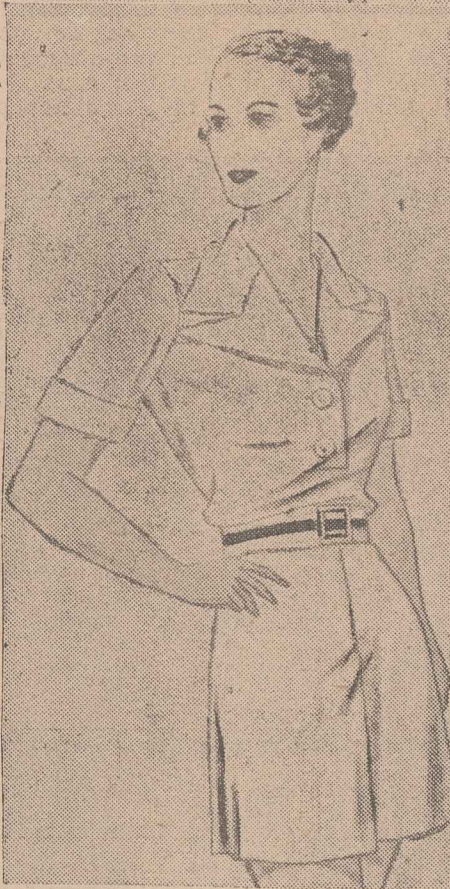
Ἀθῆναις...

Η ΣΕΛΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΚΔΡΟΜΕΣ

Για τη σιλουέττα σας

ΤΙ ΦΟΡΕΙ Η ΚΟΜΨΗ ΠΑΡΙΖΙΑΝΑ



Η εποχή των εκδρομών ήρξε. Σε λίγο και οι πλας θα συγκεντρώσουν τον κομψό κόσμο. Τι πρέπει να φορή η σμάρτ κυρία την ώρα των παιχνιδιών και της άνοπαυσεως; Ίδου δύο μοντέλα «σπอร์ต» πολύ κατάλληλα που έφτιαξε ο Λανβέν. Είναι ένα πρακτικό κοστούμι για το βουνό και το άλλο για την πλάζ.

Μακιγιάζ

Για να μακιγιάρτε τα μάτια στρογγυλά :

Με το κραγιόνι σας τραβήξτε προς την γωνιά του ματιού τις γραμμές που διαγράφουν τα παύλα. Με το δαχτυλίδι σας στρώστε τις γραμμές αυτές, ώστε να γίνουν μια ελαφρή οκιά. Μακρύνετε λίγο κατόπιν την γραμμή του φρυδιού.

Για τα κοίλα μάτια : Βάλετε το κραγιόν σπιν μέση ακρίβως, μεταξύ των δύο φλεγαριδών και απλώστε το προς τα μπνίγνια.

Για να μακιγιάρτε μικρά μάτια : Τραβήξτε μια κραγιονιά λεπτή στην ρίζα των κάτω φλεγαριδών. Στρώστε την κατόπιν με το δαχτυλίδι, ώστε να γίνει σαν ελαφρή οκιά. Στα επάνω ματόκλαδα βάλετε μόνο ριμμές.

Τι κάνουν οι περισσότερες γυναίκες στο Παρίσι και κατορθώνουν πράγματι να έχουν κορμιά σαν σπαθιά ; Κάμνουν, ο,τι μπορούν, γιατί έχουν την αντίληψη πως κάθε άνθρωπος είναι γλυπτός και ο,τι το έργο του καθενός είναι το σώμα του. Λοιπόν, ο καθένας μπορεί να πλάσει το κορμί του όπως θέλει. Έαν πολλές γυναίκες έχουν διάμορφα σώματα, είναι λάθος δικό τους, που προέρχεται από την αδιαφορία ή την άγνοια.

Ευτυχώς ποτέ δεν είχε άρνη για να διορθώσει κανείς το κακό. Την φόρμα που είχαμε όταν ήμεθα στην ηλικία των δεκάεξη χρόνων την έχουμε πάντα, με την διαφορά, ότι είναι πλεγμένη μέσα στο λίπος. Όταν απαλλαγούμε από το φορτίο αυτό, θα επανέλθουμε αμφολύς την νεότητά μας.

Και ως έχουμε τώρα τι πρέπει να κάνουμε για να μην παχαινούμε. Έν πρώτοις στο ζήτημα του φαγητού και του ποτού απαιτείται μεγάλη προσοχή.

Σας συμβουλεύουμε ν' αποφεύγετε την κατανάλωση του νερού. Το πολύ νερό διαστέλλει το στομάχι και παχαίνει, χωρίς να προσφέρει καμιάν ωφέλεια στον οργανισμό. Αντί νερού, όταν διψάτε, μπορείτε να πίνετε τον χυμό σιουδήποτε καρπού. Το καλοκαίρι αβήνης να πίνετε τον χυμό της τομάτας, που είναι το πιο δροσιστικό, το πιο ευχάριστο και πιο υγιεινό ποτό. Κατόπιν είναι το λεμόνι, ο καλύτερος καρπός κατά της παχυσαρκίας. Έαν όλοι οι άνθρωποι άντελαμθανοντο τι ωφέλεια μας δίνει το λεμόνι, θα έγινε το τόση χρήση αυτού, που η τιμή του καθενός θα έφθανε εις δυσθεώρητα ύψη. Οι διταμένες και τα διαλελυμένα μέταλλα που περιέχει το λεμόνι βοηθούν εις την διάλυση του λίπους. Έαν δεν μπορείτε να το πιείτε ζυμώ, βάζετε μέσα ολίγη ζάχαρη ή ολίγο μέλι. Ουδέποτε όμως να το πίνετε ως λεμόνι, διότι το καταστρέφει.

Όλοι οι κινηματογραφικοί άστερες κατά την διάρκεια της εργασίας των πίνουν χυμό λεμονιού. Ξεδιψούν, εν δ' συγκρόνως καμνουν καλό στον οργανισμό των και την σιλουέττα των.

Από τα λοιπά ποτά σας συνιστώμεν ελαχίστην ποσότητα, ει δυνατόν καθόλου. Τόσον τα λικέρ, όσον και τα κρασιά, προσθέτουν πάχος.

Το χειρότερον από όλα είναι η μύρα. Αυτήν πρέπει να την αποφεύγετε πάση θυσία. Έκατον έπτά εκατόλιτρα μύρας περιέχουν διακόσιες εικοσιπέντε θερμίδες, όσην ποσότητα δηλαδή περιέχουν τρεις φέτες ψωμί ή ένα μεγάλο μπιφτέκι.

♦♦♦

Όσον αφορά την τροφήν, επειδή όλοι αγαπούμε το κρέας, ήμπορούμε να το τρώμε, όχι όμως πολύ συχνά, γιατί παχαίνει. Προτιμάτε να το τρώτε ψητό στην σκάρα και όχι με βούτυρο στο τηγάνι. Για γαρνιτούρα προτιμάτε τα χορταρικά :

Το ψάρι είναι ωφέλιμος τροφή, έχει δε την ιδιότητα να παχαίνει ολιγώτερον από το κρέας. Δύο φορές την εβδομάδα τρώγετε πάντα ψάρι αλλά ψητό, και χρησιμοποιείτε α' αυτό λεμόνι, που κάμνει την γεύση του πιο ευχάριστη.

Συνήθως συνιστάται διά την διατήρηση της ευγραμμίας του σώματος η γυμναστική άσκηση. Αναντιρρήτως, η μεθοδική γυμναστική αδυνατεί το σώμα. Με την καθημερινήν γυμναστική ασκούνται οι μύες και το σώμα παίρνει μια ελαστική ελαστικότητα.

Αλλά πόσα κυρία είναι εκείνη που έχουν την ύπομνην και την επιμονήν να κάμνουν κάθε πρωί και βράδυ τας ασκήσεις που χρειάζονται ; Άλλαι δεν βρίσκουν τον καιρόν, άλλαι βαρύνονται και άλλαι τέλος, λόγω των πάχους των, κουράζονται. Η γυμναστική εις άλλου, όταν δεν εκτελείται όπως πρέπει, ο,χι μόνον δεν ωφείλει το σώμα, αλλά αντίθετως μπορεί να το παραμορφώσει. Συμβαίνει ακόμη και κάτι άλλο : με την γυμναστικήν διπλασιάζεται η όρεξις και τότε αναγκάζεσθ να τρώτε περισσότερον. Όποτε ο,τι κάνετε με την άσκηση το ξαναπαίρνετε με την τροφήν.

Η καλύτερα γυμναστική για να μην παχύνετε είναι το περπάτημα και ο χορός. Διαλέξτε ένα από τα δύο. Και το ένα και το άλλο διδουν καλά αποτελέσματα, χωρίς να σας κουράζουν και χωρίς να κεντούν την όρεξιν.

Άσπε κάθε κυρία, που επιθυμεί να διατηρήσιν την σιλουέττα της, το προτιμάτερον ποτό έχει να κάμει είναι να προσέχη την διαίτη της. Ήμπορεί να τρώγη και να πίνη, όπως είπαμε παραπάνω, ώστε και ο οργανισμός της να μην εξαντλείται, ή ύγια της να μην βλάπτεται, εν δ' συγκρόνως, απαλλάσσεται του περιττού λίπους.



Τρία έκτακτως χαριτωμένα μοντέλα της Μάγκι Ρούφ για πρωί, απόγευμα και βράδυ.

Τα άξεσουάρ της τουαλέττας

Μέσα στις άλλες λεπτομέρειες η ζώνη έφετος παίζει μεγάλο ρόλο στη μόδα. Είναι η πιο χαρακτηριστική λεπτομέρεια θα λέγαμε. Πολλά φουτάνια και τα πιο εκλεκτά είναι ολόστια και δεν συγκρατούν την προσοχή παρά μόνο με μια πρωτότυπη ζώνη. Θα μπορούσαμε μάλιστα να πούμε, χωρίς υπερβολή, πως η ζώνη είναι ένα θέμα που εμπνέει, έφτασε δε σε σημείο ν' αντικαταστήσει αν όχι να φτάσει σε αξία και τέχνη, τα μπικιό, τόσο αναζητεί το άραιο και το καλλιτεχνικό. Στα πιο απλά μοντέλα οι ζώνες είναι κυρίως δερμάτινες. Πότε είναι φαρδείς από μαλακό δερμα και πότε ντραπέ σαν τις ζώνες των Ζουάδων. Αυτές μάλιστα οι τελευταίες πηγαίνουν ώροιστάτα στις τουνικ τις μακρύτες που έχουν ύψος Άνατολίου και στα φορεμάτα, έπισης, με μολαρό. Οι στενές ζώνες όπως και οι πλεγμένες σαν κορδόνι που μπορούμε να δώσουμε μόνες μας γύρω από την μέση, είναι επίσης σικ.

Ας σημειώσωμε έπισης την μόδα της ζώνης από σκληρό δερμα με κοψίματα που αφήνουν να φαίνεται ένα δερμα άλλου χρώματος. Τα χρώματά τους δε έφέτος ξεφεύγουν τα συννησιμένα κλασικά : είναι βιολε, άμαράν, μπλε-βιολε, χρυσαφί, πορτοκαλί και πράσινα.

Όπιδήποτε όμως και να φορήτε, μην ξεχνάτε πως η λεπτομέρεια προσδίδει αληθινή γοητεία στο σύνολο. Φροντίστε για τις «άσορτι» σας τσάντες από αντισυλικό δερμα ή ντυβετίνα. Τα γάντια έφετος γίνονται από ντέμ, καστόρι, βελούδο, σε δύο τόνους, με τονισμένο το σχήμα των νυχιών, όπως κάθε άλλης γραμμής του χειριού. Πολλά γάντια έξαντρίκ έντελώς, θυμίζουν παλές μεσαιωνικές άρματοισές.

Όσο ώραία κι' αν είναι κανείς ντυμένος δεν μπορεί να έχει άμορφο σύνολο, χωρίς ένα σικ καπέλλο, μια μόντερνα τσάντα, ένα άσορτι γάντι και παπούτσι.

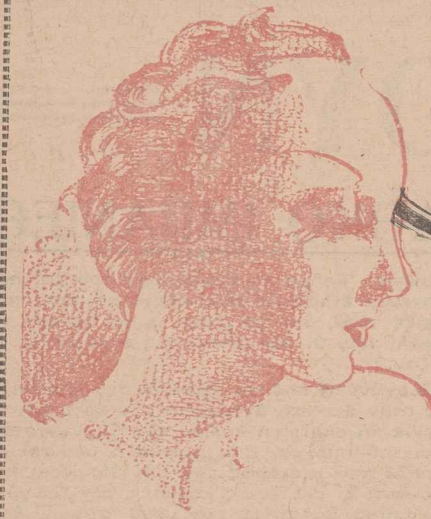
♦♦♦

Να κάτι που δεν θα παραλείψη ποτέ μια κοκέττα να πραγματοποιήσει σε κάποιο από τα φουτάνια της. Έφέτος τα κεντήματα από πέρλες γαλόνια, σουτάς, οι άπλικασιόν από βελούδο ή άλλα χτυπητά υφάσματα, τα άζουρ είδος μπρόντερ ή άγκλέζ, είναι πάρα πολύ στη μόδα. Και όχι μόνο σαν γαρνιτούρα στις θραδυνές μας τουαλέτες αλλά και στα άπογευματινά μας, στους γιακάδες και στα μανικέτια θάβει κανείς την γαρνιτούρα αυτή. Το κέντημα με ναιγιέττα δεν έχει λιγώτερο σουζέ, αλλά μόνο στα θραδυνά.

Ζαχαροπλαστική

Χρησιμοποιούμεν 3 μόνον αυγά 1 μεγάλο φλυτζάνι ζάχαρη κρυσταλλική, 1 1/2 μεγάλο φλυτζάνι άλευρι, 1/2 μισό κουτάλα του καφέ κρεμόνι, 1 1/3 κουτάλα του καφέ άλάτι, 3 άσπρα άυγά, 2 1/2 μεγάλο φλυτζάνιού γάλα.

Χωρίζομεν τα άσπρα άπό τους κρόκους τριών αυγών. Κτυπώμεν τα άσπρα άως ότου γίνουν μια σφικτή μαρέγκα. Εβάρομεν το γάλα και άφού κρούση το προσθέτομεν ό λίγον κατ' όλιγον εις την ζάχαρη, άλευρι και τα άλλα στεγνά υλικά, δουλεύοντες διαρκώς. Προσθέτομεν το άρωμα βανίλιας ή άμυγδαλού, άνοιγομεν μίαν όπην εις το μέσον και χύνομεν την μαρέγκα.



Οι γάμπες

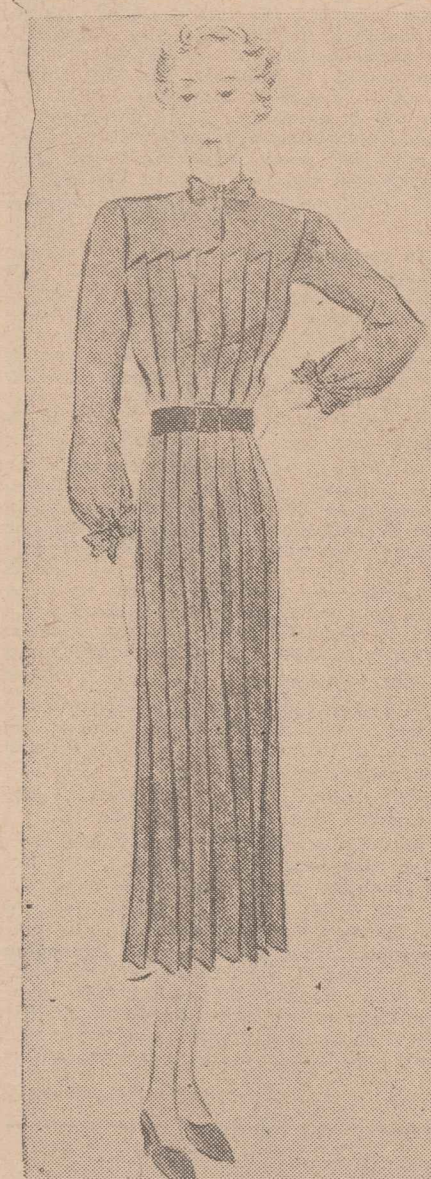
Μία γυναίκα είναι πάντοτε γοητευτική, όταν έχει ώριμες γάμπες. Η γυνή αυτή σκεδόν όλων των ανδρών πρέπει να ευρίσκειται διαρκώς εις την μνημην πολλών γυναικών, που υποβάλλουν τα πόδια των εις υπερβολικούς κόπους.

Το αποτέλεσμα είναι να έμφανισθούν κατά τα 30 χρόνια της τα πρώτα συμπτώματα της κακής κυκλοφορίας του αίματος : Οι γάμπες πονούν, γίνονται βαρείες και ευαίσθητες. Οι άστράγαλοι πρίσκονται. Το βάδισμα καταντά άδυστηρόν και η όρθοστασία άδύρκτη.

♦♦♦

Έπειτα από τα προείρητα αυτά, έρχονται άργότερα οι κίρσοι, που είναι πείδι άδερράπτευτοι, διότι όφειλονται εις την διάρρηξιν των αϊμοφόρων αγγείων. Κατασβέννεται τώρα πλέον άσχημαζον μίαν ώραίαν γάμπα αι μεγάλοι σκετενόχρωμοι κηλίδες και ραβδώσεις των κίρσων, που φαίνονται όχι μόνον με το μαγνί του μπανιου, αλλά και μέσα άπό την κάλτσα !

Μη περιμένετε να θάση η κατάστασις ως έχει. Περιποιήθε τις γάμπες σας, προσυλάξετε τις άπό τόν πολλόν κόπον και άπό την ζέσπην. Μη νομίζετε ότι άνακουσε ζεσθε κάμνοντας πολύ ζεστά πουλόυτρα. Δημιουργείται έτσι μία συσώρευσις ίσας, που μεγαλώνει την φλόγωσιν. Κάμνετε λοιπόν κλιάρά ποδόλυτρα και κατόπιν ένα ήπιον μασάζ με άλκοολ καμφέ, που ζωηρεύει την κυκλοφορίαν.



Πολύ σικ αυτό το άπογευματινό φόρεμα της Γουόρθ άπό λεπτό μάλλινο υφάσμα ή κρέν ντε σιν. Φιόγγιοι στα μανίκια και τον γιακά συμπληρώνουν ώραία την πρωτοτυπία των πλυσέδων.



Οι καλοί τρόποι

Με το να έχετε οκείσις με ένα άνθρωπον, δεν έπεται ότι είσθε υποκρεμμένος να του κάμνετε κάθε τόσο την τραπεζή και να ξεδουλεύετε για να τον περιποιήτε. Άλλώς έλαττω άνθρωποι έα ήμερεύουν να έχουν πολυπληθεις κοινωνικας οκείσις. Άλλως τε, πρέπει πάντοτε να προσέχετε να μη προσφέρετε εις τους άλλους ό,τι δεν ήμπορούν ίσως να σας άναποδώσουν, διαφορετικά τους τοπινώνετε.

Υπάρχουν όμως διάφοροι έκδηλασμοί ευγενείας, που γίνονται πάντοτε δεκτοί με ευγνωμοσύνην. Άπαιτείται μόνον να έσυνεργησθε άπό την ελαχίστην ευκαιρίαν, για να ευχαριστήσετε τους γυνωριμούς σας.

Γιατί, επί παροδείγματι, να μη τους δανείσετε ένα βιβλίον ; Θα τους προσφέρετε έτσι μίαν έκδουλεύσιν χωρίς έξοδα — ή, το πολύ, με την μικρήν δαπάνην της άναπληρώσεως των βιβλίων, που δεν ξαναγοράζουν περικές φορές εις την βιβλιοθήκην σας...

Τα λουλούδια του κήπου σας που πλεονάζουν, θα εγείμζαν άπό χαράν μίαν φίλην σας, ή όποιον δεν έχει κήπον. Στείλετε τις τα, διαλεγμένα γι' αυτό την ήμεραν που περιμένει μίαν έπιστολήν ή που έορτάζει ένα ευχάριστον γεγονός.

Όταν πηγαίνετε σε ένα ταξείδι, όλίγοι λέξεις σας σε μίαν καλοδιωγμένην καρτή — ποστάλ θα έπιπρουν εις τους φίλους σας να συμμετράσουν κάπως εις την χαράν σας και να θυμάσθουν σας φωτογραφίας των νέων τοπείων που βλέπετε εις εκ του φυσικού. Μη τους στερήσετε από την ευχαριστίαν αυτήν, ή όποιον θα τους κάμη πείδι αίσθητην την φιλικήν έπιστολήν ή που έορτάζει ένα ευχάριστον γεγονός.

Ας υποθέσωμεν ότι δεν είσθε εις θέση να δεχθήτε εις το σπίτι σας μίαν κυρίαν όπως

της είσθε. Αν θέλετε να της προσφέρετε μίαν έκδουλεύσιν, ήμπορείτε να αγοράσετε ένα άπό τα μικροπράγματα που θα πωλή εις μίαν φιλοφροσύνην αγοράν, θα δείτε έτσι την ευγένειαν και την συμπάθειαν σας με μίαν μικρήν δαπάνην για ένα αντικείμενον το οποίο εις το κατωκάτι δεν θα σας είνε τελείως άχρηστον.

Θυλάσσετε όλο τα κάπως σπάνια γραμματοσημά των έπιστολών που λαμβάνετε. Ήμπορείτε με αυτά να προσφέρετε μίαν χαράν εις τους συλλέκτας, οι όποιοι περιφρονούν τα άγορασμένα γραμματοσημά και τα εκτιμούν πολύ περισσότερον όταν προέρχονται από ανταλλαγής ή είναι άφωρον φίλων.

Εις κάθε όπτι, υπάρχουν διάφορα πράγματα, παλαιά όπλα, ειδικά βιβλία κλπ., που δεν ενδιαφέρουν πεί κανένα άπό την οικογένειαν, εν δ' άπενοτίας θα έκαμον ευχισμένον ένα φίλικον πρόσωπον. Γιατί να μη χρησιμοποιήσετε τούτους έπαυρούς που κοιμούνται ;

Πώς να ξεκουράζεσθε

Το αποτέλεσματικώτερον μέσον για να άνακουφισθήτε, όταν γυρίζετε το βράδυ, κουρασμένη άπό όλην την ήμεραν και με τους άστραγάλους φλογισμένους, είναι να ξεκουράζεσθε και να βάλετε τα πόδια σας πολύ υψηλότερα άπό το κεφάλι σας, στήριξημένα σε ένα καθίσμα ή σε μερικά μαξιλάρια, θα αισθανθήτε άμέσως μίαν ξεκούρασιν.

Τόν χειμώνα, μην άφίνετε τα πόδια σας κοντά εις την φωτιά. Όταν ξεπλύνετε εις το κρεβάτι ή το ντιβάνι, μη τα συμπιέσετε κατω άπό ένα βαρύ σκέπασμα ή άπό τα μαξιλάρια. Άλλως, θα αισθανθήτε έπειτα άπό όλίγον μίαν άναπόφευκτον ζέσπην εις τις γάμπες.

ΤΟ ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΔΙΑΤΑΣΣΟΥΝ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΙΣΠΑΝΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΜΠΛΑΘΚΟ ΙΜΠΑΝΙΕΘ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Ο Χάιμε όμπερρ, μόνος απόγονος της μεγάλης Ισπανικής οικογενείας των όμπερρ, που έκαιτοκούναν εις την Μαγιόρκα των Βαλεαρίων, είχε περιείσει εις την εσκαπτήν ενδειάν και τό άναστασαν άρκαυτικόν του εις την Άλσ Παλάσας κατόρρεας. Εις τό τέλος άπεφάσας νά νυμφευθή την κόρην του ντόν Μπενίτο Βάλλας, πλουσίαν και ώραιαν νέαν, έθελαικής όμως καταγνηής. Ο Χάιμε έφαινε νά ήτοιχε νά άναστασά νά κατευνεύη εις τού Μπενίτο Βάλλας, όπου δά έγευμαιτό τό μεσημέρι. Στο όρμα συνήψαντες τον Πάμπλο Βάλλας, Ο Πάμπλο άντιεταχθή στάν γάμο του Χάιμε μέ την άνειφή του, γιατί αὐτή ήταν έθελαικής καταγνηής, και θα έ- έδημιουργείτο μέγα σκαυδάσκον στή Μαγιόρκα. Ο Χάιμε δέν ήξευρε τί να κά- μαι και στίν έπιστροφή του στίν Πά- μλο συνήψαντες τόν λαθρομπορ Τώνη Κλαίρε, έναν περιεργό τύπο και φίλο του. Κι' αὐτός τόν συνεδούλευσε νά μιν πάση τήν κόρη του Μπενίτο. Μέ τήν οικονομική έννοια του Κλαί- ρε έφαινε στίν Ίδιθα, όπου έμεινε στάν πύργο, πού ειναι εκεί, τήν ήμέρα έφαινε και κινυγούσε και έ- τού περνούσε τόν καιρό του. Μίαν ή- μέρα στάν πύργον, πού ειναι εκεί, τόν γεωργό Πέπ και μ' αὐτόν άρχισε νά κουεντάβη γιά τήν έδεσχή του, τήν άμορφη Μοργου, πού τήν άναμύρι- σεν. Άμυντάκι, και γιά έναν σιδερέ, ζέρ- μερ.

(Συνέχεια έκ τού προηγούμενου)

Ο Χάιμε δέν έδουκαλευθή ν' άναμύριση τόν Καντό κάτω από τούς έπιδειμούς του κε- φαλιού του.

Συνγκρατουμεν από δύο εύρωστους χωρι- κούς, τό άδελφικό παλληκάρι, έκαμε μάταιες προσπάθειες ν' άποσπάρη και μ' άπορνή- τας, ζέχαινε τό θυμό του μέ ύδρεις και μέ σείσιμα τών κερών.

Ας Ιστορήσας, αίγουρα, τήν χεσινή σκηνή.

Ο Χάιμε άκούσε τίς άπείλες από τό Καντό, μέ τήν άείση του φωνή, έπρόφερε εναντίον του. Ήσαν οι Ίδιες που άκούσε και στάν Σάν Μαγιόρκα. Έρχόταν πώς θα έπήγαινε μία νύκτα στάν πύργο γιά νά δώσά φωνή και νά ψήσά σάν καλσάμεν, τόν κάτοχο.

Ο Χάιμε όμωσε τούς όμους και έδουκαλού- θησε τόν δρόμο του χωρίς νά σταθή.

Πόσο όμως έννοιώθη τόν άυτό του μεγαλο- κώλο και άποκαρδιώμεν μ' αὐτή τήν έπιτε- νομένη καθεμέρια έκρόσση. Τί έκαίμε; Σέ πού άσπικαλάτα είχε χωρή.

Στίν κατάπλητο τού έννομις πώς έλο τό νιοι και τό άψυχα άκόμη, έπαίριαν μέρος σ' αὐτή τή διαμνηστία τών κατοίκων. Μόλις περνούσε σάν νάδειζαν οι καλίδες, γιατί οι κάτοικοι τίς εκρύβονταν νά μιν τόν και- ριστούν. Τά δούνα του έφαιναν άποκρη- μύντορα, τά χαλκία κυλούσαν στό πέρισσι- τού, σάν νά μ' ήθελαν νά τά πατήσιν.

Ο δυστυχής έννοιώσε τόν άυτό τού μόνο και έγκαταλειμμένον. Όλα ήσαν εναντίον του. Ο Πέπ και ή οικογένεια τού έμεναν, βέ- βαια, άλλά και αὐτό δέν θα ήναγκάζονταν νά τόν κρατήσουν σέ άπόσση, αν ήθελαν νά διατηρήσουν καλές σχέσεις μέ τούς γειτόνες τούς;

Οι κάτοικοι τόν είκαν δεχθή μ' εύγένεια και αὐτός άπάντως χτυπώντας τόν πιο άδυ- νάτο, τόν δυσχετέστερο πού ακριβώς, ή άδυ- νάμια τού τόν καθίστασε συμπαθή σέ όλους. Και όλο αὐτό, γιατί... γιά έναν άνόητο έρω- τά, γιά ένα παραλόγο πάθος, γιά τήν κατά- κτησι ενός κοριτσιού πού θα μπορούσε νάαι και ο πατέρας της γιά ένα κοριτσιό σκεδόν άγεροντικό, γιατί έπί τέλους, παρά τί οικειή νεοσύτη του, δέν ήταν γέρος και άθλιος μπρός στίν λαμνήρ και άνθηρή νεότητι της Μαργαλιδας και τούς έρωτικούς ένδοιασμούς τών παλληκάρων, τού νιοσού πού έ- γυρονούσαν όλόγυρα στίν μορφοιά της!

Αν στή περασμένα χρόνια τίς εσημείας του, τότε πού κατοικούσε στό παλάτι του στίν Παλμια, ή Μαργαλιδα ήταν μία καιμυρί- ρα τίς μητέρας της, δέν δέναιωθε, άσφα- λώς, γι' αὐτήν τίποτε άλλο από τό φευγάλο αίσθημα πού έμψινε ή βροσία τίς νεύσεις. Άλλ' έδω, στίν μοναξιά, δεσποζόμενος από τό κυριαρχικότερο τών ένστικτων, πού έξε- ριζεί ή στέφανη, κατελήφθη από τρέλλα, θλέ- ποντας τήν όμορφη Μαργαλιδα, άνάμεσα στίς άλλες κοπέλλες πού κανένα δέν είκανε βέλ- γητρο.

Τό μόνο πού τού ήσαν έπιαν νά φύγη... Γιατί νά ζούσε σ' αὐτόν τόν τόπον; Καμία έλπίδα δέν ήμπορούσε στό έλξιν νά τόν συγ- κρατή. Η Μαργαλιδα τόν άποφαινε. Κρυό- ταν και έκαίανε... Έπειτα και ο Πέπ, σάν από κληρονόμιο αεθασμό πρὸς τόν άφύπνι- ανέχθηκε χωρίς νά πολυμιλήσῃ τό κοριτσά- τού άφεντικού, άλλ' ή όργη του θα ζεσπού- σε κάποια μέρα.

—Κάθε αντίσση, εινε λοιπόν άνώφελη... Έστω, θα φύγη!

Προφρόντας τίς λείδες αὐτές, προκρύψε- κατό τό ακρογιάλι, εκάθισε και έπί ώρα πολ- λή έμεινε εκεί ένκοτος τό μέγα προσπα- μένα στή θάλασσα. Σηκώθηκε τέλος, έπεί- τό ντουφεκι πού είχε άρπάσει δίπλα του και ζαναπήρε τό δρόμο τού πύργου. Μέσα στό μυαλό του κοιτάριζε τό τίς άναμυρίσας του. Άποφάσιος όμως νά μ' ήλπιση σέ νέν- να. Ας περιμένε τό παθού π'ών έκανε τίς γραμμή της νίκης, και νά προσεγγίση στίν Ίδιθα και τήν τελευταία στιγμή θα έβιποή- οσε τόν Πέπ γιά τήν άπόρροια του.

Η δεσποτία πώς θα έγκατέλειπε σέ λίγο τό άσπλο του, τόν έκαμε νά κυτάξῃ μέ πε- ρισσότερο ένδιαφέρον τό εσωτερικό του πύ- ρου, στή φλόγα του άπομαρτάσεται πού είχε άνάψει. Έδλεπε τί σκία του πού έμεινεθενε στή τρεμυλασία της φλόγας νά άπλώνεται, πότε στους τοίχους, πότε στή θάλασσα άντι- κείμενα, σταν ένας ζήρρος όγκος, πού έγινε- ριζε καλά, τόν έκαμε νά σπικώθῃ και νά κα- τευνυθή πρὸς τί σκία. Ένας άνδρας στή κόπση στό πρώτο σκαλοπάτι: ήταν ο Πέπ.

—Τό δελνίνο! εινε ήφρά, δίνοντας τό πα- νέρι.

Ο Χάιμε είδε πώς ο χωρικός δέν είχε κέ- φια νά μιλήσῃ. Άλλωστε και ο Ίδιος δέν είχε. —Μόνα νι!

Ο Πέπ ζαναπήρε τό δρόμο ύστερα από τόν λακανίκον αὐτόν καιρυστόν, άσπικαλευ- μένον, άλλά πάντοτε εύλκιδος υπέρτατο πού δέν θέλει ν' άνταλλάξη μέ τόν άφεντή του τίποτε άλλο, από τίς συνήσιαιμένες λείδες.

Ο Χάιμε έμψικε μέσα, εκάισε τήν πόρτα και άφίκε τό πανέρι στό τραπέζι. Δέν είχε όρεξι, δά έτριψε άργότερα.

Πήρε μία χωριάτικη πίτα από κερασιά τήν έγείμισε κι' άρχισε νά κανιζήρ, κυτάνον- τάς άσπρημένα τά δαχτυλάκια τού καντιού. Έπείρε κατόπιν κι' ένα δίβλο και ήθελαν νά συγκεντρώσῃ τή σκφή του στίν άναμύριση, άλλά μάταια.

Σ' αὐτόν τόν πέτρινο σκαλότη μέσα σταν όπαιο ο όμπερρ άνειρευόταν, άσπικαλευ- η νύκτα. Ή βαρεία κι' έπιόλθτικη αίσθη πού ή- πτει από τόν ούρανό, σάν νά εισίδεσε μέσα από τούς τοίχους και έδανε στους έλαφρο- τερους τριγυούς τήν έκτασι τραμακτικόν θορύ- θων. Στίν άπόλυτη ήρεμία έννομις πώς ά- κούσε τούς χτύπους τίς καρδιάς του. Και ή θάλασσα κυνιάδεσε δύνάτω νά τόν ρυθμίσῃ τίς φωνές, σάν τήν βαρεία του άναμύριση.

Γιά πρώτη φορά, ο Χάιμε έδοκίμασε όλη τήν πικρία τίς μοναξίως, στίν όποιαν είχε καταδικασθή.

Ας μπορούσε γιά πολλόν άκόμη καιρό νά περνά τή ζωή αὐτή τού άσπικη. Έξω έδω- ρυνε τό σκατάδι, πού εκρύβε τόσα μυστήρια και τόσους κινδύνους. Δέν εκάλυπτε τίς πα- ραία ζώα, όπως τό προϊστορικά χρόνια, μία όρση όμως νά προστατήρη τόν ένεδρεύ- οντα εκθρό.

Έξωθεν, ο Χάιμε, πού ήταν άκίνητος στό καθίσμα του, έπρεμυλίσαιε. Ένας περιεργός άκούσε είχε σκίσει τί αιγιή. Ήταν ένα πα- ρεταμένο ούρλιασμα, μία πρόκλησι, από εκείνες, πού ήσαν στή έθιμη τού νιοσού.

Ο όμπερρ έδοκίμασε τήν έπιθυμία νά σπικώθῃ και νά τρέξῃ σταν πόρτα... Έκείνη όμως και δέν εκίνηθη. Τό ούρλιασμα είχε άκούσθῃ σέ μικρή άπόσση. Δά ήταν αιγου- ρα παλληκάρια τού νιοσού, πού είκαν διαέ- λει τίς πέρις τού πύργου, γιά νά λύσουν τίς διαστροφές τους... Ή πρόκλησις δέν ήταν

γιά τόν Ίδιο. Θα έμάθαινε τήν έπομένη τί συνέβη.

Ζαναίσιζε τό δίβλο, άλλά, μόλις έδιδά- σε άλλες γραμμές, έπεταχθή όρθιος και πέ- τασε στή τραπεζιά πίνα και δίβλο.

—Αουουου!

Τό ούρλιασμα τίς προκλήσεως άντήκισε στή βάση σκεδόν τού πύργου.

Σίγουρα ήταν γι' αὐτόν! Έρχόντουσαν νά τόν προκαλέσουν σ' αὐτό τό σπiti του!... Έκαίσιζε τό όπλο του, έφερε τό δεξί χέρι στή μέση και έφαισε τήν λαθή τού περιστρό- φου τήν πόρτα... έσάθη όμως, ύψωνοντας τούς όμους. Στό κάτω-κάτω, δέν ήταν ντόσιος δέν έννοιριζε τό έθιμα αὐτάν τών άγρίων και σενεπας δέν ήμπορούσε νά θυγῇ από παρό- μους προκλήσεις.

Ζαναπήρε τό δίβλο και ζανακάλεσε, χα- μογελάοντας μέ βέβαιωμένη ευθυμία.

—Ούρλιαζε, άνδρωτικό, ούρλιαζε, σφύρα! Σε λαμύρια, γιατί μπορεί νά κυρλύνισης στή βροσία τίς νύκτας, ένώ έγώ είμαι πε- ρισμια σταν πύργο μου.

Η ειρωνική όμως αὐτή ικανοποίησις ήταν φαινομενική... Τό ούρλιασμα άντήκισε μία- φορά άκόμη, όχι πιά στή βάση τού πύργου, άλλά πιά μέσικά, ίσως άνάμεσα στους υά- μινους, πού ήσαν κοντά σταν πύργο. Ο εκ- θρός θα ήπνε εκεί και θα περιμένε νά βγῇ ο όμπερρ.

Πώς νάταν; Ίσως αὐτός ο άθλιος βέρ- ρου, πού έπινε ο Ίδιος νά προκαλέσῃ τήν ή- μέρα, Ίσως ο Καντό, πού άρκεζόταν δημό- σια νά τόν γδάρῃ! Ίσως νά ήσαν δύο και περιεσπότε.

Ένα νέο άκούσθηκε ούρλιασμα, άλλά ο Χάιμε ύψισε πάλι τούς όμους. Ο άγνωστος ήμπορούσε νά ούρλιαζῃ σάν ήθελε... Τού ήσαν όμως έντελως άδύνατο νά διασπάσῃ. Άνώφελα νά κινή τόν λακκό. Τά ούρλιασμα- τά διαδέχονταν τό ένα τ' άλλο μανιόδη, ο- πως τό πολέμοιο τραγουδι ενός άποκαλινα- μένου έκόρα. Γινόντουσαν ασαρκαστά, προσδοκτικά έδριζαν τόν ζένο γιά τήν φρο- νιά του, τόν εκαρακτηρίζαν δειλό.

Ματαιά ο όμπερρ έπρροσπαθούσε νά μ' ήλπιση προσοχή. Τά μάτια του έδούλωναν, τό όμια έδουβόυσε σ' αὐτά του. Ή όργη όρ- ρισε νά τόν πλημμυρίζη. Έκείνη πώς τό Σάν Μαγιόρκα ήταν πολύ κοντά και πώς ή Μαργαλιδα, έντρομη, σκμμένη στό παραθύ- ρο, ή άκούσε τό ούρλιασμα άλγυμνα σταν πύργο, όπου ένας φοβηταίριος έπρροσπα- θούσε νά τόν κάουφῃ. Όχι αὐτό δέν ήμπούσε νά βοαστή. Έπέταζε τό δίβλο και έδούσε τό σπερματόστο. Μέσα στό σκατάδι έκαμε όλγια βήματα, ζεχνώντας όλότλη τά σκέ- λη έπιδέσεως, πού έκανε πρην λίγιες στή- μες. Είπεν πάλι ψαυσιε τό όπλο του, άπεφά- σισε όμως νά μ' ή τήν κρημιοποίηση. Τού χρε- ίαζον ένα πιο εύκρηστο όπλο, γιατί θα κα- τεβαίκε και θα έπρροκυρούσε άνάμεσα στους

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Τά καρδιάτα ο Καπελλανέτ παρουσιάζον- σταν πύργο. Είχε τά πάντα άκούσει. Ο πα- τέρας του όμως, πού κοιμήταν βαρεία, δέν ήξευρε τίποτε. Ο σκύλλος ήμπούσε νά γαι- νίξῃ, ήμπούσε και τό σπiti άκόμη νά δου- διαρίσουν... Όταν ο Πέπ κοιμήταν μετα- τήν εργασία τίς ήμέρας, νύκταν τας άνοι- σθτος, όσο κι' ένας νεκρός. Όσο γιά τά άλλα μέλη τίς οικογενείας, είκαν π' άσσι νύκτα άγναιας.

Η ύπνιόρα, άφού μάταια έπρροσπάθησε νά τόν ζυπνήσῃ, μ' άπαιρνοντας γι' άπάντησι τίποτε άλλο από μερικά άουαρίστη λόγια, πού άκολουθούσαν άμέσως ήκηρά ροχαλιτά, άρχισε, σταν τρώμ της, νά προσευκαίτε, ως τό πρῶ, γιά τήν ψυχή τού σενιόρ, πού ένό- μισε πώς τόν εκάθωναν. Άπό τό διαμύτι της, πού γειτόνεσε μέ τό διαμύτι τού Πέ- π, ή Μαργαλιδα τόν έφώνεσε φοβημενί, μόλις άκούσθηκαν οι πρώτοι πυροβολισμοί:

—Άκούς, Πέπε;

Η φτωχή, τρομοκρατημένη, έσπικώθηκε και άναψε τ' ήλπιμα. Όφρη, σάν τρέλλα, έστρι- φονύριζε τά χέρια και έσφιγγε τό κεφάλι της, φωνάζοντας:

—Εκτόσσην τόν ντόν Χάιμε... τόν έν- εκτόσσην! ή καρδιά μου τό λείε...

Τήν Ίδια στιγμή ή ψή, πού έφερε τόν ά- λαλο τάν νέαν πυροβολισμόν, ήταν έπιαν νά ζαναπέσει στό κρεβάτι περίτρομη.

—Α! α! α! συνένεξε ο Καπελλανέτ, ήταν ένα αλβινόν κομπολόι πυροβολισμών, πού ά- παντούσε στους δύο πρώτους. Άκούοντάς τους, ήκούσε, γιατί ήμουν βέβαιος πώς αὐ- τοί ήσαν τού περιστρόφου σας. Δέν είναι έ- τοι; Τόση άμέσως στήν Μαργαλιδα: «Δέν υπο- ρεί νά σκατώθηκε, άφού πυροβολεί τόν εκ- θρό του». Τήν ζέρω καλά αὐτή τί μουσική.

(Η συνέχεια στό επόμενο)

βάνους. Έπείρε τό περιστρόφου του και πα- σπατεύα έπράσθηε στήν πόρτα και σιγά τήν άνέισε τόσο, όσο νά ήμπούσε νά περάσῃ τό κεφάλι του. Ο σκουριασμένος στρόφιγγες έ- τριζαν.

Περνώντας από τό σκατάδι τού διαμυτίου του στίν διακπτή άνταγνεία τών άστέρων, ή- εκρινε τί σκεπτική κηλίδα τών θάμνων στήν βάση τού πύργου. Πιο μακρῶ ή άόριστι ά- σπράδα τού κήματος τού Σάν Μαγιόρκα και άπέναντι οι σκεπτικές κορυφές τών βουνών, δέν Τό όρμα εκράτῃσε μία μόνο στιγμή, δέν ήμπούσε νά ήδῃ περνούσε. Δυό συντομίες άπορταπές, δυό πύρινα φείδια, διεγράψαν στους θάμνους, άκολουθούμενες από δύο πυ- ροβολισμούς.

Ο Χάιμε έννοιωσε ν' άνεβαίρη στό ρου- θύνια του ή μυρωδιά τίς καμμένης μα- ροτήρας.

Στίν άρχή έννοιωσε πώς ήταν μία αὐτα- πάτη. Ίεν τούτοις, τήν Ίδια στιγμή έννοιω- σε τό κεφάλι του νά σείεσαι άθρόμα, από κά- τί παραδένο, πού, σάν νά τόν άγγίξει, χωρίς νά τόν άγγίξῃ τήν πραγματικότητα. Κάτι νάν φίλη βροχή ήπνε στό πρόσωπό του...

Αίμα! Η χυμιά, Σινιόλες, άπείλει σκεδόν. Τόν έπρροσπάθησαν από τήν αὐσάδα τών δέν- νων, κοντά στή σκία τού πύργου. Έκει κρυβόταν ο εκθρός... εκεί... Έδλεπε μέ- σα στό σκατάδι τό ακριβές σημείο, από τό όπαιο πρὸσθαι οι πυροβολισμοί μέ τό περ- σινόστο τό χέρι, έπρροσπάθησε μέ τό περ- σινόστο τού μία, δυό... πέντε φορές, όσο ύππχαν σφαίρες σταν κύλινδρο τού περι- στρόφου.

Έπρροσπάθησε έτσι, σέ μία στιγμή όργης. Ένας έλαφρός θόρυβος κλαδιών, πού έπα- ζαν, ένας άούλκλιτος κυματισμός τών θά- μνων, έμειναν τήν ψυχή τού άγρια χαρά... Είκε αιγουρα βρή τόν εκθρό! Έφερε τότε τό χέρι στό μέτωπο, γιά νά ήδῃ αν ήταν πλῆ- γμένος, δέροντάς τό στό μέτωπο, έρριξε από τό φρύδι και τό μάγουλά του κομμά- τια από άσβεστη.

Τά δαχτυλά του, γλυστράντας στό κεφά- λι, θρῃκαν σταν τοίχο δυό τρύπες, ζεστές άκόμη. Οι δύο σφαίρες τόν είκαν ψαυσιε, πρὸς τό είσχωρήσουν σταν τοίχο, ο' έλάκιστι άπόσση από τό κεφάλι του.

Ο όμπερρ εκάρησε γιά τήν τύχη, πού είκε. Έτσι δέ, έσπεσε τίποτε. Άλλ' ο' άλλος... Πού ήσαν τώρα... Έπρριε, νά κατέβῃ στους θάμνους νά τόν άναμύριση, ένῶ ή άγνώμιασε...

Έξωθεν, ή άγρια κραυγή άντήκισε μα- κρῶ στή πέρις τού άγροκτηματος. Μία κραυ- γή ειρωνική, θρομδευτική, τήν όποιαν ο Χάι- με έθεώρησε πώς ήταν άναγγέλια προεκυούς έπιστροφής. Ο σκύλλος, στήν Μαγιόρκα, έγινένης μανιόδη. Στόν κάμπο άλλαι σκύ- λλοι τού άπαντούσαν... Τό ούρλιασμα άπο- μακρύνθηκε, άκούσαν όμως πάντα, άσθενέ- στερο κάθε φορά, άοριστότερο και στό τέ- λος έδούσε στό μυοτήρι τίς νύκτας.

Τά καρδιάτα ο Καπελλανέτ παρουσιάζον- σταν πύργο. Είχε τά πάντα άκούσει. Ο πα- τέρας του όμως, πού κοιμήταν βαρεία, δέν ήξευρε τίποτε. Ο σκύλλος ήμπούσε νά γαι- νίξῃ, ήμπούσε και τό σπiti άκόμη νά δου- διαρίσουν... Όταν ο Πέπ κοιμήταν μετα- τήν εργασία τίς ήμέρας, νύκταν τας άνοι- σθτος, όσο κι' ένας νεκρός. Όσο γιά τά άλλα μέλη τίς οικογενείας, είκαν π' άσσι νύκτα άγναιας.

Η ύπνιόρα, άφού μάταια έπρροσπάθησε νά τόν ζυπνήσῃ, μ' άπαιρνοντας γι' άπάντησι τίποτε άλλο από μερικά άουαρίστη λόγια, πού άκολουθούσαν άμέσως ήκηρά ροχαλιτά, άρχισε, σταν τρώμ της, νά προσευκαίτε, ως τό πρῶ, γιά τήν ψυχή τού σενιόρ, πού ένό- μισε πώς τόν εκάθωναν. Άπό τό διαμύτι της, πού γειτόνεσε μέ τό διαμύτι τού Πέ- π, ή Μαργαλιδα τόν έφώνεσε φοβημενί, μόλις άκούσθηκαν οι πρώτοι πυροβολισμοί:

—Άκούς, Πέπε;

Η φτωχή, τρομοκρατημένη, έσπικώθηκε και άναψε τ' ήλπιμα. Όφρη, σάν τρέλλα, έστρι- φονύριζε τά χέρια και έσφιγγε τό κεφάλι της, φωνάζοντας:

—Εκτόσσην τόν ντόν Χάιμε... τόν έν- εκτόσσην! ή καρδιά μου τό λείε...

Τήν Ίδια στιγμή ή ψή, πού έφερε τόν ά- λαλο τάν νέαν πυροβολισμόν, ήταν έπιαν νά ζαναπέσει στό κρεβάτι περίτρομη.

—Α! α! α! συνένεξε ο Καπελλανέτ, ήταν ένα αλβινόν κομπολόι πυροβολισμών, πού ά- παντούσε στους δύο πρώτους. Άκούοντάς τους, ήκούσε, γιατί ήμουν βέβαιος πώς αὐ- τοί ήσαν τού περιστρόφου σας. Δέν είναι έ- τοι; Τόση άμέσως στήν Μαργαλιδα: «Δέν υπο- ρεί νά σκατώθηκε, άφού πυροβολεί τόν εκ- θρό του». Τήν ζέρω καλά αὐτή τί μουσική.

(Η συνέχεια στό επόμενο)

Όδοντίατρος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΛ. ΙΜΠΡΟΧΟΡΗΣ
Έπιμελητής έν τή Πολυκλιν. 'Αθι-
νών. Δέκεται 'Ακροήσεις 65, 3-8.
Τηλ. 31-463
-- ΑΘΗΝΑΙ --



Δύο ώραια χορεύτρια

Είς τήν έκτασι τήν άναμύριση, άλλά μάταια.

Ευδρομές

Στους άνθισμένους κάμπους, στή γραφικά βουνά, στή δροσερά άκρογιάλια...

Οι Άθηναίοι έγιναν έσχατως πολύ λόρδοι. Έφορμίζουν τό άγγλικόν ούγκ —έντ. Περνούν δηλαδή τό Σαββατικό- ριακό τών σπιν έζοκην: Ίς κάποια μα- γευτική άγκαλιά άκτής τού Σαρωνικού

ή τού Κορινθιακού, εις κάποιο πευκόφυ- τον τοπίον πρὸς Άττικίς ή εις κανένα πρόσπειον. Οι εκδρομές έγιναν πολύ —πολύ τίς μούδας. Αὐτό σημαίνει μ' άλ- λα λόγια, όπι έπίσως τούς συμπολίτας μεγάλη εκδρομική μανία. Και, ως γνω- στόν, εινε καλά νά μ' ής πιάσῃ έμδες τούς Φωμύσις μία μανία, όστις τότε δέν γνωρίζουμε όρια έγκράτῃσε. Όριστε τώρα, από τά μέσα τίς έδδομάδας πλεί- στες οικογένειες τίς άνηπουκί τό ζήπι- μα τίς Κυριακάτικες εκδρομής. Ή άντι- στήσια φάνει εις τό ζενιθ τό Σαββατό- ρωδο, όποτε πρέπει νά γίνυν οι άπα- ριττες προετοιμασίες. Ή εκδροσάσινα καταγίνεται μέ τό ψήσιμο τών κερτάδων τού κλασικού εκδρομικού εδεσματος, μέ

τό πακετάρισμα τών κρεμμυδιών, τών έ- λιών, τίς φέτας και τών άλλων ζηρών κατά κανόνα τροφών, πού θα κορέσουν τήν πύξημένην από τόν άέρα τίς έξο- κίας βουλιανήν τών εκδρομικών.

Ο μεγάλος γυός τίς οικογενείας δι- ορβάνει τήν κιθάρα του, άντικαθιστά μία σπασμένη χορδή και κάνει μία πρόβα τού αόριστου ρεσιτάλ πού θα δώσῃ κά- τω από τό πεύκο, γιά νά έπισκεδασθῃ, μετά τό γεύμα, τήν συντροφιά. Άλλο μέλος τίς ύπαι, εκδρομίων οικογενείας τρέχει νά πάρῃ φιλμ γιά τήν φωτογραφί- κη του μηχανήν, μέ τήν όποιαν θα άπο- θανάσι τίς ύπαιθριες σκηνές τίς γαλή- νης και εύτυχίας τών εκδρομικών μέ φόν- το τήν πλαγιά τού βουνού ή τήν γλαυ- κόπτητα τίς θαλάσσης. Ή κόρη έτοιμάζει τήν εκδρομικήν της τουαλέτταν, άναού- ρει ένα παλτό τίς φουστάν, και σπόρ- φατέλλια και ένα ζευγάρι πάνινα παπού- τια.

Η έξοχή δέν έχει άπαιτήσεις κοκετα- ρίας. Συμμιβάζεται μέ ότι νάνοι. Και ό- ταν όλα έτοιμασθούν, σταν τό έφεδία τίς εκδρομής πακεταρισθούν και εινε έτοιμα νά φορτωθούν εις τούς όμους, και άφού κομνησθή τό ζυπνητήρι γιά τίς εκδρομές, δίδεται από τήν οικοδέ- σποινα, ύστερα από ένα μάλλον πρό- χειρο Σαββατοεραδούτικο δείπνον, τό πρόσταγμα:

—Εμπρός τώρα, κοιμηθήτε όλοι, γιατί θα ζυπνησώμεν νωρίς τό πρῶ.

Έξῃ ή ώρα. Τό ζυπνητήρι σημαίνει τό έργετήριό τίς οικογενείας. Η οικοδέ- σποινα σπώνεται πρώτη και άρχίζει τήν έπιπληξιν τών ύπναδόντων.

—Άντε Κωστάκη, Πόπη, ζυπνάτε παι- δι μου. Μπῶ σέ καλό σας!

Με τήν σκεπτική γκρίνιαν, τό κομοι- ρητά και τό τριψίμο τών ματιών, έτοιμά- ζεται έπί τέλους ή οικογένεια και σέ λί- γο μέ τό έφεδία τίς εκδρομής έπί ύψου εύρισκείται στό δρόμο. Όποτε ή οικοδέ- σποινα θυμάται ένα καθόν πρῶ.

—Καλέ τήν νάτα, ζέξασα νά τίς δώ- σῃ νά φῶν. Όλη μέρα, πού θα λείπου- με, θα λυσοεί από τήν πείνα.

Σονανεβόιναι μία στιγμή στό σπiti και έκτελεί τό πρὸς τήν γάστον καθόν.

—Πάμε τώρα νά περσώμεν από τό σπι- τί τού κομοιρά, νά τούς πάρουμε κι' αὐτούς. Νά ιδούμε θα εινε έτοιμοι;

Οι εκδρομές γίνονται κατά κανόνα σὺ- νεταιρικές. Έχουν γινεαι από πρην σκε- τικές συνεννοήσεις μεταξύ φίλων ή συγγενικών οικογενειών και τήν Κυρια- κή τό πρῶ σκηματίζονται οι εκδρομικοί όμιλοι. Μέ τό πρώτο χάραγμα τούς όρ- μους διασχίζουν μεγάλες ή μικρότερες πορές, πού κατευνάζονται γιά τίς στή- σεις τών αυτοκινήτων, γιά τούς σταθμούς πῶν τραίνων ή τρέσων γιά τίς λεωφό- ρους πού οδηγούν έπί τίς έξοχες ή τίς εκδρομής. Αὐτοί οι τελευταίοι εινε οι εκ- δρομικοί άποστολικοί, μέ νά πρὸσθαι τήν λαθή. Είς όλην τά πρόσση άλμπε, πρῶ- όπι εις άις άγοιροζήνουμεν, ή χαρά και εύτυχία, σάν νά πηνγνίσουν σέ κανένα πανηγύρι. Άλλά και ήλπιες δέν πηνγί- νουν στό μεγάλο πανηγύρι τού ύπαιθευ, τό όποιον θα τούς άναμύριση τῇ από τούς μούχους τίς έδδομάδας μέσα στή πλῆκτικά γραφεία και τῇ άνεστάσει. Έκει εις τήν γαλήνην τίς έξοχες θα ζε- κυράσουν τά νεύρα τών, θα άσπασουν τούς πνευμονας τών μέ τό ζευνόσαν τών πεύκων, θα άπαταμειδούν ύπαιθ- ρικήν και άμυρικήν. Ήσαν καιρός πλέον νά μάθουμεν ότι ύπάρκει λίγο έ- ξω από τήν πόλιν τό ζυπνόντων ύπαιθευ, τό όποιον άναμύρισε πρῶ.

Τι ελαβρία άνέγει ο Μικρός πρὸς τῇς έμεινόμε σιτιστάς πισσι εις τήν άρση φίλων τού προγόνου μας τού Σικροῦ, ο' όποιος άκούχάτο, όπι δέν εινε πρῶ- βγῇ από τό σκαδίν τίς πύλες τών τίς τίς. Άθηνών. Μία όμως τέτοια κομψοί- σονία θα μῶς λείπη. Η σήμεριν πολυ- λόγη άνθρώπιν Άθίνα δέν σπώνει διαρκῶς παρομνήν έντός αὐτής. Πρέπει νά φα- νη κανείς όσο μπορεί σκεπτόμεν κα- κρῶ τού θορύβου και τού μουσουλμα- νου όέρα τών άπονηκτικῶν δρόμων. Έ-

